

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА  
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ  
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ  
Посл. бр. К.В. 02/2006**

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА**

**Са главног претреса од 07.11.2006. године**

**НАСТАВЉЕНО 07.11.2006. ГОДИНЕ**

**СА ПОЧЕТКОМ У 9,30 ЧАСОВА**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

**Констатује се да су приступили: опт. Митровић Радослав, Нишавић Милорад, Чукарић Слађан, Јовановић Ненад, Репановић Радојко, Петковић Мирослав, Петковић Зоран и Папић Рамиз, заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић, пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.**

**Присутни су и браниоци оптужених адвокати: Горан Петронијевић, Мирјана Несторовић, Татомир Лековић, Владиса Васиљковић, Вељко Ђурђић, Игор Исаиловић, Фолић Горан, Милан Бирман и Палибрк Драган.**

**Сведоци: Вељковић Велибор, Миљковић Милутин, Ђокић Горан, Гогић Милован.**

**Констатује се да су приступила сва позвана лица.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обавештена сам да се јуче снимак јако слабо чуо тако да ћемо морати практично да кренемо из почетка. Нешто нисмо много ни одмакли од почетка са саслушањем, тако да бих замолила да Вељковић Велибор остане, да Ви останете, да присуствујете главном претресу, а Миљковић, Ђокић и Гогић, ја сумњам да ћемо данас стићи да вас саслшамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел предлагете да отпустимо ове сведоке и задржимо само Вељковића? Да ли сте сагласни јер сумњам да ћемо данас

успети? Значи, Миљковић Милутин, Ђокић Горан и Гогић Милован, ви ћете бити позвани, односно вама је сад саопштено за 04. децембар 2006. године у 9,30 часова у Устаничкој улици. Значи, нећете добити позив саопштено вам је. Можете сад напустити заседање. Вељковић Велибор такође нека напусти заседање, бићете позвани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су присутни сведоци Јанковић Сретен? Они су ту јел тако и сведок Вељковић Велибор? Добро.

**Суд доноси**

## **Р Е Ш Е Њ Е**

**Да се главни претрес ОДРЖИ.**

## **САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНИХ**

### **ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћемо да поновимо. Оптужницу сте добили, разумели сте оптужбу, јел тако?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша законска права су следећа: не морате да износите одбрану, можете се бранити како Ви сматрате да је за Вас најбоље, не морате одговарати ни на постављена питања. Да ли ћете изнети одбрану?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Хоћу да изнесем одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете, јел тако, при исказу који сте дали у претходном поступку?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били полицајац, Ви сте били активан полицајац?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте. На самом почетку желим да кажем да се уопште не осећам кривим за наводе оптужнице које ми се стављају на терет. Најискреније жалим за случај који се десио, али је мени савест потпуно чиста, нити сам учествовао у наведеним догађајима, нити знам ко је то починио. У ОУП-у Сува Река радио сам као активни полицајац, са задужењем по распореду рада возач теренског моторног возила марке «русти уаз», ојачан, блиндиран дебљим лимом и тако. За свакога ко ме спомене да сам био присутан или учествовао у наведеном догађају спреман сам да се суочим са њим да ми то каже у лице. Не знам ко и зашто би ме спомињао у вези наведених догађаја када за то имам доказа. Да припадници полиције друге националности који нису могли учествовати у борбеним дејствима, претрес терена, претресу кућа или било шта што се наводи у оптужници. Већином сам радио санитарске послове (разношење хране, развожење смена, довођење болесника са положаја, извлачење рањених колега, погинулих и тако).

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам униформу какву сте имали?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Униформу сам носио плаву маскирну са качкетом на глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су постојале неке ознаке на качкету?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Постојале су ознаке осила и тробојка на качкету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте имали око рукава неке траке да би се евентуално распознавали? Да ли сте носили такве неке траке?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Око рукава то не могу да се сетим. Имали смо ознаке, ознака пише «полиција» и тробојка исто припадник полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неке плаве, беле, црвене траке?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Којим оружјем сте били задужени?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па личним наоружањем сам био задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које то?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Као сваки припадник полиције аутоматску пушку и пиштољ ЦЗ 99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте носили бомбе?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Бомбе никада нисам носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су припадници активног састава, пошто сте Ви активни полицајац, да ли сте носили?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па ко је хтео и ко је смео да носи тај је носио, јер ја нисам смето то и у моје возило нисам дао да бомба уђе, било ме је страх, чисто ме је било страх да се то не откачи. Дешавало се случајева да се откачи ван Суве Реке, Урошевац, где ли, откачи се и људи изгину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је зависило искључиво од воље полицајца да ли ће носити бомбе или не?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па искључиво активни полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припадници резервног састава?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Припадници резервног састава колико ја знам нису носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Ваш непосредни надређени?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Мој непосредни надређени је командир Репановић Радојко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Репановић Радојко? Јел сте од њега искључиво добијали наредбе?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Искључиво смо од њега добијали наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми за резервни састав полиције, ко је био задужен?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: За резервни састав нисам сигуран. Колико сам чуо да је Јовановић Ненад, помоћник командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је задужен?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да је задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где сте ви смештени у Сувој Реци?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Смештен сам у помоћном објекту ОУП-а Сува Река, ту сам сам становао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откад сте Ви ту?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ја сам ту од 1991. године до изласка наших снага с Косова и Метохије, ту сам становао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 1991. године?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте. Путовао сам кад год сам имао слободан дан или слободну смену, путовао сам Сјеница-Сува Река и обрнуто, тако да сам становништво доста упознао онако у глави, онако фаце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у том помоћном објекту било неких канцеларија?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Имало је канцеларија. Имала је канцеларија за евидентичара, за ћату који је водио распоред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био евидентичар?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Вељковић Велибор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел искључиво он?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па у задње време искључиво. Пре њега је имао, не знам како се звао колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи у задње време? Јел у време бомбардовања био?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: За време бомбардовања је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате када је било бомбардовање?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Бомбардовања се сећам одлучно. Почело је 24. Навече је јављено преко средстава информисања и почело је бомбардовање 24-ог на 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате где сте били тога дана?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Тога дана колико се сећам био сам на подручју Суве Реке, на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да ли сте добили неко упутство како ће се обезбедити полицијска станица? Да ли имате сазнања? Како је обезбеђена полицијска станица?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Полицијска станица је обезбеђена са четири стражарска места су имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са четири стране?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Са четири стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су отприлике?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па отприлике север, југ, запад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Мислим да ли у дворишту, испред полицијске станице, где је све било обезбеђење?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Једно обезбеђење је било испред полицијске станице, друго иза полицијске станице, мало даље од полицијске станице, треће иза помоћног објекта за смештај и четврто не знам, не бих могао да се сетим где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојало неко обезбеђење на звонику?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да постојало је, колико се ја сећам да је постојало обезбеђење на звонику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био на обезбеђењу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па не бих могао сад да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су припадници активног састава полиције или резервног?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Резервног састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном резервног?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Углавном резервног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада били горе на звонику?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали прилике да видите тих дана, значи од бомбардовања, тих дана да ли сте имали прилике да видите да ли је неко на звонику?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам никада имао прилику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато евентуално ти људи који су били на звонику како су били наоружани?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па ти људи су били наоружани аутоматским наоружањем, аутоматске пушке и пиштоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте видели, јел Вам познато?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали неке снајпере?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су уопште били снајпери у вашем магацину?  
Да ли је неко био задужен са снајпером?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Колико је мени познато резервисти нису дужили снајпере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервисти нису?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да, резервни састав нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко обезбеђење на крову полицијске станице?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не зна, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Реците како је организована служба од бомбардовања, рецимо од 24-ог? Да ли су постојале неке ауто-патроле, како је то организовано, да ли су постојале патроле у граду, по селима, мало нам то објасните?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па постојале су ауто-патроле. Пре рата имали су четири смене. Било је 12, 24, 12, 48, то кад се могло путовати кући и то. Онда када је почело бомбардовање настала је општа паника међу становништво, припаднике полиције и све се то плашило и од НАТО бомби и од рата који се одвијао и свега тога. Онда се прешло на двосмерски рад, ноћне смене и дневна смена ауто-патроле. Имали смо три положаја који су распоређени према селу Ћиновце, Сопина, село Ћиновце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када су распоређени, када је дошло до распоређивања људства на тој територији?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па отприлике почетком бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком бомбардовања?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да, јер требала је та траса пута да се држи због проходности пута да се не би пресекао пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где, значи били су у реону Ћиновце, јел тако?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У реону Ћиновце, Сопина и ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Топличане, јел то то?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то? Колико људи је било, да ли Вам је познато, на тим да назовемо пунктовима?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па не могу броја да се сетим колико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате где су ти били пунктови?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па знао сам јер сам носио храну, носи воду, носио опрему, доведем ако га зуб боли, ако је болестан, прехлађен и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате који је тачно датум када је људство отишло на та подручја? Да ли је то 24-ог, 25-ог, обзиром да је бомбардовање почело 24-ог па нека Вам то буде неки репер?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па не могу баш тачно да ли је 24, 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тих дана?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Тих дана су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел сте Ви добили неке посебне инструкције како идете, како их обиђете? Кад сте Ви ишли?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па добијамо, зависи кад треба храна да се однесе од 12 до 2 је ручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 12 до 2? Јел Ви то сваког дана идете или однесете им једног дана за неколико дана?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па у почетку се носило сваког дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то у почетку?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Сендвич и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у почетку кажете, кад је то у почетку?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Кад су они отишли тих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, 24-ог и 25-ог? Јел можете то да определите? Значи, ишли сте рецимо сваког дана?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Сваког дана смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то уобичајено носите тако храну или се носила храна на неколико дана?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Уобичајено и да се изврши обилазак људства, јер и они су се плашили тамо, опет кад неко дође слободни су и тако, у обилазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви први пут отишли да их обиђете?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво Ви?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Искључиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте били још?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па не бих могао да се сетим, јер код мене није имао устаљени распоред људства, увек се мењало, јер због тог људства се отишло тамо, није имао довољан број људства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо овако: 24-ог, јел сте били, било је бомбардовање?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: 24-ог није било бомбардовање, почело је тек увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли тада? Да ли су они већ тада били распоређени на тим пунктовима?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ког датума се сећате да сте били?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па почев од 25-ог па докле су били, не знам.



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 25-ог?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да, тако оријентационо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви били тог 25-ог да их обиђете?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Колико се сећам да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко одређује распоред?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Одређује командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по том први пут кад сте отишли, ко је све био са вама?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не могу да се сетим ко је био са нама, без распореда не бих могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то ауто-патрола?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То је ауто-патрола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сачињавао ту ауто-патролу? Ви кажете да су постојале две ауто-патроле?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите две ауто-патроле, јел то у току дана две ауто-патроле или две ауто-патроле које су се смењивале?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Две ауто-патроле које су се смењивале, ноћна и дневна или нон стоп неко или како ко може да издржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кажете ноћна и дневна? Значи, рецимо дневна једна патрола, ноћна друга патрола?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте. Дневна од 08 до 20 и од 20 до 08.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два пута дневно сте обилазили?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто онда је потребно да иде и ноћна?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ноћна је при станици при дежурној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноћна је при станици?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: При станици ако би затребало нешто и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате први пут кад сте отишли ко је био са вама?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не бих могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је бројчано било?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Двојица, увек је са мном по један имао или резервни састав или старешина или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви и још двојица?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ја и још један или евентуално двоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то уобичајено тако?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Уобичајено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не више? И чиме сте ишли да обилазите те пунктове?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: УАЗ-ом овим, УАЗ блиндирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, дозвољавате могућност да је то било 25-ог кад сте ишли да их обиђете УАЗ-ом?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Дозвољава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви искључиво возили УАЗ?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Искључиво, стално сам био у возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте возили још неко возило?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не. За време рата не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што Ви кажете били сте Ви и још двојица, јел то припадник активног састава један, а други припадник резервног или како је то организовано?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па један активни, а један резервни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је сад вама рецимо ту надређени? Ко вам издаје наредбе кад кренете тамо у обилазак тих пунктова? Ко је био главни у тој ауто-патроли?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У тој ауто-патроли није имао главни, командир одреди патролу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел постојао вођа патроле?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Вођа патроле ја нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био вођа патроле, јер кад кренете онда се говорило о томе да је био вођа?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Активни полицајац који је био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активни?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво, не може резервни да буде?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не може резервни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли активни полицајац том приликом, не сећате се ко је био са вама, да ли се сећате да ли је имао бомбу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Која су средства везе коришћена? Која сте Ви имали и да ли сте уопште имали средства везе?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па имали смо у возилу моторолу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моторолу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали радио станицу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ручне мотороле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел уобичајено да не постоји кад се крене тако у обилазак радио станица, да нико од вас нема?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па имала је ручна моторола, радио станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ручна? Колико су ти пунктови удаљени један од другог?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па били су од 5 до 300 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рецимо тог 25-ог кажете Ви сте били, обилазили сте? Где сте тачно били?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Село Ћиновци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то удаљено од Суве Реке?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: 7 до 8 км.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад кренете у обилазак?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па кренемо кад почиње ручак, од 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 12?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да, док се то спреми пола један, један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тог 25-ог Ви сте били у кругу полицијске станице?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У кругу полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 12? А после 12 сте носили ручак?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: На терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте на терену? За то време док сте Ви били до 12 сати тог 25-ог, да ли је било неких оружаних дејстава у оквиру Суве Реке, околине Суве Реке, на Рештанском путу, да ли су се ту дешавала нека дејства, оружана?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Мени то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо у делу Рештане, Студнечане, да ли Вам је то познато да ли су била нека оружана дејства?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Постојала су оружана дејства, сад који дан су била, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас сад питам за 25. пошто смо определили, Ви сте рекли до 12 сте били у кругу полицијске станице, да ли сте имали прилике да чујете да ли је било неких оружаних дејстава?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па чуо сам да је било оружаних дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у околини?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У околини тамо од Рештанског пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У околини Рештанског пута?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви чујете, шта се дешава?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Чујем само пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли идете у испомоћ некоме?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било жртава?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још неке полиције ту, Посебне јединице полиције?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па имале су Посебне јединице полиције на испомоћ које су долазиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били смештени?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Они су били смештени у хотелу «Балканија» и у «Метохији вино».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Метохији вино»?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у хотелу «Балкан» у Сувој Реци, који припадници? Јел знате одакле су дошли?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па колико се сећам да су из Крушевца, из Прокупља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте познавали неког од њих?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па фаце јесам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овако по имену?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: По имену не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они били обучени?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Они су обучени били у маскирне униформе, олово боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то маскирно олово, јел то маскирно плава, или маскирно зелена?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Плаво маскирно олово боја, мало блеђе од наше обичне полицијске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разликовала се од ваше?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте, Посебне јединице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су на главни имали?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Качкете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Качкете? А како су били наоружани?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Исто личним наоружањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Аутоматске пушке, пиштоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали неке панцире, да ли сте то имали прилике да видите? Да ли имате сазнања нека?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А прслуке?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам то запазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када су они у Сувој Реци?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А година – '98, '99. или која?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Они су од '98. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од '98. године и до када су били ту?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: До изласка наших снага с Косова и Метохије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време су били ту, нису се измештали?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: па све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је почело бомбардовање, јел су у време бомбардовања били ту?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У време бомбардовања су се изместили на другу локацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су се изместили?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У школама и тако где је требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел баш кад је било бомбардовање 24-ог или неког другог дана, да ли Вам је то познато, обзиром да сте ту?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није ми то познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато кад су се изместили? То кад кажете да је тих дана кад су се изместили, да ли су се сви изместили или је неко остао?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Сви су се изместили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви? Реците ми да ли је неко долазио у полицијску станицу од тих јединица, Посебних јединица полиције?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Мени није то познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали прилике?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јер сам стално био на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је при вашој станици постојала Посебна јединица?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је сачињавало ту Посебну јединицу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па колико ми је познато 25 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био вођа те Посебне јединице?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Борисављевић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у време бомбардовања били ту?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Колико се сећам да су били, били су у Сувој Реци, али су они припадали Призренској чети, тамо оду и после где иду, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте чули за «Чегар 1», шта Вам то значи?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: «Чегар 1» то је позивни знак сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који позивни знак?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Позивни знак преко радио везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је Вама то познато?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па познато, чуло се преко везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали неке радио станице, како сте чули?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па чули смо у дежурној, ја нисам чуо преко код нас што је имала радио веза у дежурној.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дежурној сте чули?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви некада били у дежурној кад сте чули «Чегар 1»?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам чуо «Чегар 1», али чуо сам «Чегар».  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Чегар»?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте чули, јел сте чули кад се неко јављао од њих или како?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Кад се неко јављао, позивао.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад позива? Јел сте случајно затекли у дежурној служби или како?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисмо затекли у дежурној служби.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви кад сте били, кажете у дежурној служби, јел навратите до дежурне службе и чујете?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Чује се.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта чујете?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: па чујемо само позивни знак.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то отворена радио веза?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Отворена.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта чујете, не чујете само «Чегар», ваљда чујете још нешто?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Чегар, нпр. јави се и тако.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у делу Суве Реке биле искључиво ваше полицијске јединице или су биле, осим тих Посебних јединица полиције још неке формације?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па имала је Територијална одбрана.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијална одбрана?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Имала је цивилна заштита, Јединица цивилне заштите.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био на челу Територијалне одбране?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било војске у Сувој Реци?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Било је и војске у Сувој Реци, они су били у селу Широко и у Бирачу, у месту Бирач, даље овамо пут према Приштини.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нису били лоцирани у Сувој Реци, војска, јел тако?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви кажете да нисте чули да је било неких жртава тог 25-ог, ништа Вам то није познато да су била нека дешавања?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви возили командира Репановића?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте били његов возач или?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, он кад оде у обилазак негде или на терен изађе, али не 25-ог, касније колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците шта је то било 25-ог? Где сте га возили?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: 25-ог нисам возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте возили 25-ог? Од бомбардовања кад сте возили?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Посе 27-ог, 28-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било 26-ог?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: 26-ог, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате 27-ог, 28-ог?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па тад је следећи датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему су вам значајни ти следећи датуми? По чему вам је значајан 27, 28?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па због тих пунктова, обилазак пунктова и обилазак људства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви кажете свакодневно сте обилазили, јел сте обишли 26-ог?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесмо и 26-ог смо обишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему знате да сте 26-ог, јел то зато што је свакодневно па зато?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било 26-ог, јел било неко значајно дешавање?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: 26-ог није било никаквог дешавања, сваки дан је исти био, сваки дан сам био на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 12?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Од 12 и пре 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре 12?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нема потребе у дежурној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте били пре 12?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па на терену, имали смо и два одељења, Муштуште, Мовљане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте и тамо обилазили?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел исто тако носили сте храну?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули онда, ако у време док Ви нисте били ту, да ли су биле неке терористичке активности у Сувој Реци?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесу, биле су терористичке активности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте опишите нам мало то, кад је то било, кад је почело?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То је почело од '98, половином '98.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо од '99. па од марта месеца, да ли је било у време бомбардовања 24-ог, 25-ог, тај период се задржите, немојте '98?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па мени није познато ни 24-ог, ни 25-ог, биле су дубље у том Рештанском путу доле, била су та оружана дејства од стране припадника ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реону, нисам чула?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У реону Рештанског пута, према Студенчану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па колико се сећам 25-ог је почело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25-ог? Када 25-ог, у јутарњим сатима или?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У јутарњим сатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ту, Ви сте у помоћном објекту?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви чујете?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Чујемо само пуцњаву и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су биле неке детонације?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам чуо детонације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви били приправни, јел неко дао упутство како шта, ипак се неко дешавање?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам био у приправности, радио сам свој посао за који сам задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радно време вам почиње од 8, јел тако?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како примате обавезе или задатке?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па примимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јутарњим сатима или дан раније, или је направљен неки распоред, како на који начин?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: па примимо изјутра смену у 8 сати, ако се ради од 8, ако сам радио од 8 тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел улазите у полицијску станицу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Улазимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како знате где ћете тог дана да идете?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Примимо задужење и да нам се задатак конкретан – да се обиђу објекти од виталног значаја.



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како примите, од кога примите задужење? Јел то било неко писмено?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: писмено од командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од командира? Значи, улазите код командира да бисте видели где ћете тог дана?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да, где ћемо тог дана да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тог јутра улазите за тај дан или претходног дана?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ујутру за тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте претходног дана обавештени где ћете ићи?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не нисмо, сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад се направи распоред?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Распоред данас за сутра се направи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви одете, значи, у јутарњим сатима, кажете данас за сутра се прави?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: И поступимо по тим задацима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите молим вас микрофон. Значи, ту смо код 25-ог?

Ја бих вас молила да ме не прекидате, ако хоћете да се јавите за реч укључите микрофон ја ћу вам дати реч.

25-ог сте рекли да сте тог јутра улазили у полицијску станицу и да сте видели распоред где треба да идете и распоред ваших обавеза, јел тако?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога затичете у полицијској станици, тог 25-ог?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја мислим да сво време сведок говори колико се сећам и говори и свакодневне обавезе, ништа не прецизира датум, 25, 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прецизирао је 25. зато сам се ја задржала на 25. колега.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја колико сам га схватио да уопште неопредељено прича, каже колико се сећам и свака му реч почиње колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Определио је 25. да је ту до 12 сати, од 12 сати одлази на те пунктове.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Али он каже за сваки дан да је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, али је определено 25. и рекао је да је у јутарњим сатима чуо да су дешавања. Изволите?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па примимо смену ујутру у 8 сати, у тај налог пише шта треба да се ради за нас, ми с тим везе немамо са тим дејствима нити смо уопште имали везе, то су Посебне јединице задужене за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посебне јединице?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте, Посебне јединице полиције, нити смо залазили на тај Рештански пут, нити смо ишли тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте евентуално ишли на неку испомоћ?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Да ли Вам је уопште познато за неко страдање? Да ли Вам је познато да су неки настрадали у делу Каменелом? Да ли Вам је познато да ли су била ту нека дешавања? Да ли је ту неко настрадао?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није ми познато да је неко настрадао у делу Каменолома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није познато?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Једино ми је познато кад је председник суда погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не сећам се којег датума је било то, председник суда и командир крушевачке јединице и возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тих дана у време бомбардовања?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То је касније било, не сећам се датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте рекли, командир?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Крушевачке јединице коју је водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је настрадао?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не сећате се ког датума?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не сећам се датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Вам је сад тај датум остао у сећању? Јел сте нешто ишли у неку акцију или? По чему се сећате баш тог датума?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Они су требали да изврше увиђај неки и ја сам ишао са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то они?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Истражни судија и заменик тај командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам како Ви добијате сазнање, кад идете на тај увиђај, с ким идете на увиђај, опишите нам мало то?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па то добијамо сазнање од тих јединица полицијских.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих јединица?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Те јединице тамо што су биле на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како добијете сазнање од њих?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Добио сам сазнања преко њихових старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: И они су тражили после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате, како се јављају, ко од старешина јавља?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па јавља њихов старешина тих Посебних јединица обавесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Дом здравља, обавесте истражног судију, обавесте, они обавесте нас крим-технику и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, јел сте Ви припадали крим-техници?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па возио сам крим -технику на увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, како Ви знате да они јављају, кажете дом здравља, обавештава се крим-техника, како, како имате то сазнање да се те јединице ПП, како Ви кажете, њихов командир јавља? Како, на који начин?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па јавља, позива да треба из Суве Реке да дође увиђајна екипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно вама, полицијској станици, како се то јавља?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јавља се дежурној и возач се укључи, остане патрола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вам онда саопшти, из дежурне службе вам саопште да треба да се иде на увиђај?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Из дежурне или старешина који је упознат с тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте говорили у истрази, спомињали сте да сте били на увиђају, да је погинуо председник суда, значи, ко вама саопштава да треба да идете на увиђај?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то старешина?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Репановић Радојко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да определите кад је био то, ког датума? Јел то тих дана било у време бомбардовања од 24-ог?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То је тих дана од 24-ог па надаље, али не могу да определим датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До колико можете да определите, распон, од 24-ог до?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете? Добро. И Репановић вам саопштава? Немојте упадати молим вас. Можете касније имате право да постављате питање, немојте тако више.И?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не могу да определим тачно датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи командир вам саопштава, како Ви кажете, старешина вам саопштава Репановић и како, како то креће, која

екипа креће? Значи, говоримо о томе председник суда кад је погинуо, пошто се везујете за тај догађај?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Формира се екипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко формира екипу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Формира екипу ови што дуже крим. технику, већином је долазила из Призрена та екипа, призренска екипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сачињавао ту екипи, пошто Ви кажете да сте врло често ишли на те увиђаје?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ја имена им не знам али возио сам људе, истражног судију, доктора и тако то што треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког доктора?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из полицијске станице од ваших припадника полиције кога сте возили?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Од наших Јовановић Тодора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Јовановић Тодор?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Крим. техничар, који врши фотографисање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ишли са њим на увиђај?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад је погинуо председник суда?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који председник суда, ког суда?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Председник суда Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суве Реке?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте били на тај увиђај?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Били смо пошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Према селу Студенчане и на мосту ту смо, они су нагазили на нагазну мину и погинули су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говорите, ко је погинуо?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Судија, заменик Крушевачке посебне јединице и возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте ишли на тај увиђај?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ми смо после остали ту, сачекали увиђајну екипу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ишао? Ви и Тодор?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сачекали сте увиђајну екипу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Призрена?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Из Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви видите шта се дешава? Јел то Јовановић? Како то врши, јел се обезбеђује неко место, како на који начин, јел снима, фотографише или шта ради?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ја сам улазио у једно возило, у «ниву» су били истражни судија, заменик командира чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте дошли са Јовановић Тодором, а да је после увиђајна екипа дошла из Призрена? Како сад кажете возили сте њих? Објасните нам то мало.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ја ћу почети испочетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да се сконцентришете? Значи, вратите се у то време, догађај кад ви добијете сазнање да треба да идете на увиђај, кажете возите Јовановић Тодора, одлазите у реон?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: формира се екипа у Сувој Реци, то је било испред Општине Сува Река. Они улазе у «ниву», судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко они? Значи, немојте да говорите они него кажите ко?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Улази судија, истражни судија из Суве Реке, улази командир, у ствари заменик командира Крушевачке јединице, те што је са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај заменик, јел знате?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам. И возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији возач?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Командира и председника суда, што је управљао с том «нивом», онда ја са УАЗ-ом, седа возача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У питању су два возила?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Два возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте са ким у УАЗ-у?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У УАЗ-у ја и Јовановић Тодор и крим. техничар из Призрена и крећемо према путу Рештане до моста стижемо. Они стижу, пре нас су ишли «нива» возилом и ја за њима и они сечу кривину на том мосту и на нагазну мину наилазе и њихово возило мина диже у ваздух и ту гину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте иза?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: А ми смо иза остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, кренули сте на увиђај и то се догодило?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте. Они гину, ту се возило запалило и изгорели су у возилу. Звали смо ватрогасно возило да гаси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој удаљености сте ви?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: На 100 метара смо били удаљени, моје возило од њиховог возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било од бомбардовања па надаље?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па надаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било до краја марта месеца? Значи, бомбардовање је 24-ог било, да ли можете то да определите да ли је то у марту месецу, ако не можете тачно датум?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не могу да определим тачно датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете датум? Не мора датум, месец да ли знате, да ли знате који је месец?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не могу ни месец да определим, то је било тих дана за време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, за време бомбардовања? Да ли је можда април?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да определите? И добро шта се догодило?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Та увиђајна екипа је са нама остала, она је то после угасила то возило, угасили су пожар, извршили тај увиђај већ што су могли и колико су у могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је извршио увиђај?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ови што су са мном били, крим. техника и оперативац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел обавештавате некога? Јел чујете јел неко обавештава шта се догодило?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Обавештавамо надлежне старешине и то завршава, скупљају се ти лешеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел долази неко од надлежних? Јел вам шаље неку екипу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па слали су екипу, та екипа је и била ту, нису слали, екипа је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је ово што сте ви остали?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајмо да се вратимо на 26. Ви сте говорили у истрази, јел се сећате да сте 26-ог у преподневним сатима одвезли командира, а везано за измештање станице? Пошто сте рекли не можете конкретно да се сетите, да Вас мало подсетим. У истрази сте тако говорили. Да ли се сад сећате можда?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Тог датума се не сећам тачно, ту сам погрешно, погрешно сам и датум рођења. Значи, тачно је да сам био на увиђају на извлачење покојног председника општине др. Бобана и да је био командир Репановић Радојко са мном и Јовановић Тодоров, те смо извукли те лешеве, погинуо је доктор и његов возач и ту смо видели располовљене

главе, да су стрељани и стравичан догађај је био ту. Зато сам и помешао датуме и због неправде ове што ме је снашла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте возили Вашег командира рецимо тих дана да видите где ће се изместити полицијска станица?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било? Када је измештена полицијска станица?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Или 26-ог или 27-ог, не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26-ог или 27-ог?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да у поподневним сатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ту, значи Ви боравите ту, ви сте у том помоћном објекту?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, или 26-ог или 27-ог, значи у та два дана сте возили Вашег командира?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га возили? Јел то у јутарњим сатима или кад?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Касно у поподневним часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поподневним?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли: «Виђао сам, изјутра сам у преподневним часовима командира одвезао да види где да измести станицу полиције. После касније смо чули да је овај председник општине, колико се ја сећам, да је погинуо па смо отишли на лице места. То је удаљено 7 километара од Суве Реке». Тако сте у истрази рекли, значи нисте рекли у поподневним, искључиво сте се определили да сте у преподневним сатима возили командира. Ево ја Вас подсећам на овај начин.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То је тачно да смо били на увиђају, да је председник погинуо и то је тачно и да смо били на увиђају на лицу места где је председник општине погинуо то је тачно, али тај датум, то сам помешао датуме јер сам помешао и датум рођења у истрази, можда сте видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али сад кажете да сте или 26-ог или 27-ог возили командира, али ја Вас само сада подсећам, рекли сте у истрази у преподневним сатима, а данас кажете по подне?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја се извињавам колегинице, стварно, најмање сам од свих до сада прекидао рад суда и то не желим да радим ни убудуће, али он уопште није рекао да је он возио тада командира него да по

његовом мишљењу је тада било размештање станице. Значи, ево можемо погледати, ако Вама није тешко, можете погледати то је баш скоро рекао. ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражни судија Вам поставља питање какав Вам је био заменик, па Ви одговарате, кажете то је био Борисављевић Драган, па онда се исправља Јовановић Ненад, добар човек. Јел сте Ви овог 26-ог уопште њих двојицу видели, Ви кажете: «виђао сам их», значи на питање истражног судије: «Јел сте Ви овог 26-ог уопште видели», «виђао сам их», «али 26. ме интересује да ли сте их видели». На то питање Ви кажете: «Виђао сам, јер изјутра сам у преподневним часовима командира одвезао да види где да измести станицу полицијe». Значи, браниоче ја сам цитирала оно што је у истрази рекао. Он се определио за 26. у преподневним сатима.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па увече, али нисам сигуран баш да ли је 26. или 27.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад кажете да нисте сигурни, то је Ваша одбрана значи. Ви можете да се браните на начин како Ви сматрате да треба. Ја Вам постављам питања, Ви чак не морате ни да одговарате. Ја хоћу да Вам помогнем и да Вам још једном предочим Ваша законска права. Значи, Ви кажете сад се не сећате? Где сте возили командира у време кад се Ви не сећате кад је било то, значи дана ког се не сећате да ли је 26. или 27., где га Ви возите? Јел по граду?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: По граду, дома здравља доле, први пут смо се срели у дому здравља, то знам добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико се ту задржите?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ја сам се задржао, одатле сам после отишао да носим храну, да разносим храну на положаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, отприлике до поднева?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Командир је остао да обавља свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га вратили у станицу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га вратили?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам га вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је отишао?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Он је после својим возилом отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Колико се сећам да је била «аскона».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми то мало боље опишите. Ви одлазите са командиром, Ви га возите, којим возилом га возите?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Одвезао сам га УАЗ-ом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: УАЗ-ом?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се сад он враћа, «асконом»?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Враћа се «асконом» његовом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је «аскона» паркирана?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Где је била паркирана ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам морала тако да Вас питам зато што заједно крећете, крећете УАЗ-ом и сад се одједном спомиње «аскона». Где је "аскона"?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: "Аскона" не знам где је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А откуд знате да се вратио "асконом"?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: па видео сам је пред СУП-ом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Кад сам се ја вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то "аскона", које боје?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Црвене. Чини ми се да је црвена боја била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто причали путем док сте гледали где ћете разместити полицијску станицу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте коментарисали?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви већ знали да треба да идете да обиђете Ђиновце, Топличане, тај реон?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је можда Репановић нешто том приликом говорио у том смислу да ће и он ићи да обиђе те положаје?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам говорио?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви одлазите. Рекли сте са двојицом сте још били у обилазак тих пунктова, да ли сте срели можда тамо командира?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Колико су удаљени, значи Сува Река, како сте рекли, Ђиновце је око 10-ак километара?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: 7-8 км.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђиновци и Топличане?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па то је врло близу, не бих могао да се одредим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вам је потребно времена да обиђете те пунктове?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Суве Реке, значи, пола сата вам је довољно?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте и после се задржимо тамо и тако.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте Ви видели том приликом када сте били на пунктовима, од људи које Ви познајете?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па виђао сам Аризановића, виђао сам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био? Јел имао неку функцију?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Активни полицајац.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: то је Аризановић Зоран?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активни полицајац?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био на пункту сво време?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Био је тамо у Ћиновце сво време.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ћиновце?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога још видите?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Поповић Анђелка.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Исто тамо у том делу.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога још видите кога познајете?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јанковић Крунислава, Јокић Славољуба.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су сви на тим пунктовима?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да, сви.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта они тамо раде?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Обезбеђују.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само обезбеђују?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било, пошто свакодневно идете, да ли је било неких дешавања, неких оружаних акција у том делу?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било? Да ли сте некада били у патроли? Прво да Вас питам да ли познајете Тановића?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Тановића сам познавао.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада били у патроли са њим?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесам са њим пре почетка бомбардовања.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре почетка?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А након, у време бомбардовања нисте били?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете нешто рећи какав је био Тановић? Да ли је био некада вођа патроле?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Тановић, био је вођа патроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је вођа патроле?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са Вама кад је био, кажете пре бомбардовања, да ли је био вођа патроле?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Могуће да је био вођа патроле пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још возио УАЗ у време бомбардовања?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: За време бомбардовања возила је друга патрола, ко дужи другу патролу, Чукарић, или Тановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада били у патроли? Значи, само говоримо тај период од 24. марта до краја марта? Да ли се сећате ко је још возио, Чукарић?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Чукарић, Тановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били некада са њим у патроли? Да ли сте обилазили пунктове некада?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Тих дана нисам био са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још могао да вози УАЗ?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па могао је само они двојица, ко је поседовао дозволу тај је могао да вози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само њих двојица?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да опишете Чукарића у то време? Да ли је он имао уопште неки надимак?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам чуо за надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Какав је то човек као полицајац, јел га дуже познајете?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Он је врло кратко био ту, врло кратко, једну смену сам можда радио с њим пре бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања? Само сте једну смену?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за време бомбардовања тих дана нисте уопште?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тад како је био наоружан?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па нормално лично наоружање, пушку и пиштољ ЦЗ 99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили да ли је носио бомбе?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте приметили?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Петковић Мирослав?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Петковић Мирослава њега знам, био је резервиста код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервиста?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Радио је у Дому здравља па је после почео да ради као резервиста код нас у полицијској станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њим били у патроли тих дана?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па тих дана првих не, можда је касније радио са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Јанковић Сретен?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јанковић Сретен није радио са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није радио?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није са мном радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања јел он био у патролама?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања са ким је он био у патроли?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер по овоме, знате зашто сад овако мало више да ли знате с ким и како, зато што није било много припадника полиције у то време, у време бомбардовања при полицијској станици, јер овде нам је командир рекао да је било највише 20-ак полицајаца, да је 25 један вод отишао изван Суве Реке, да су били у Призрену, значи 20-ак полицајаца и зато Вас питам ипак није нека велика бројка да не можете баш толико да запамтите? Зато сам инсистирала да ли знате ко је био, када сте били? Јел сте ме разумели?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да вам кажем, са мном је био увек по један резервиста ту испред који су давали стражу, обезбеђивали објекат и ако негде затреба, пошто сам ја у тај смештај био већином сам и био при руци и коме год затреба ајде одвези ме овде, ајде довези овога, одвези онога и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите ни кад је измештена, кажете полицијска станица, 26-ог или 27-ог?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада били у неком обезбеђењу неке екипе где се вршило, где је дошла цивилна заштита да се врши утовар неких погинулих лица, неких лешева? Да ли сте Ви били некада у обезбеђењу такве екипе?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Никада нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада? Да ли сте Ви чули уопште за овај догађај који Вам је оптужницом стављено на терет и када сте чули, за страдања, за масовна страдања Албанаца?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: За тај догађај сам чуо кад је покојни председник погинуо др. Бобан Вуксановић, па се било окупило грађана око њега доста

да виде шта је и ту сам чуо коментар да су се осветили Албанци, наводно да је он био повод свему томе, да су неки цивили изгинули, да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте у Сувој Реци, ту сте стационарани при полицијској станици?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели тих дана 25-ог, 26-ог, 27-ог, ниједан леш?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ни један леш нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нисте имали прилике да видите?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Осим ових наших колега што су били раније погинули и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у ком делу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У делу према Приштини, поред пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја само питам за Суву Реку, на Рештанском путу, у тој околони, ни један леш нисте видели тих дана?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Тих дана не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам то није познато?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да ли је било неких пљачкања кућа?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Да ли сте видели неке паљевине?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Паљевине јесам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте видели?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Паљевине су биле од почетка бомбардовања, устаљено је то било паљевине, пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где? Да ли сте видели запаљене куће?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време, када је то било?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па од почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од попетка бомбардовања, марта 24-ог, 25-ог, 26-ог и не знате који су датуми?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: И не знам који су датуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то куће, јер Ви сте ипак дужи период у Сувој Реци?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Видео сам да има у дубини Рештанског пута доле и један дан сам видео овамо на Рештанском путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте видели?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да су димиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Рештанском путу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате која је то кућа?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Јел сте питали, запаљена кућа, јел питате некога ко је запалио ту кућу, то је у вашем реону Суве Реке где сте ви полиција?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чије су то куће биле?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То су куће биле Албанаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И уопште нико није коментарисао ко је запалио те куће нити сте Ви питали?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нити ми је ко имао поверења да прича нити сам ја знао ко је то палио, откуд знам ко је запалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате где је био смештен ОЕБС?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Знам, у једну белу кућу на Рештанском путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљена та бела кућа од полицијске станице?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Једно 300 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 300 метара?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та кућа запаљена била?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нешто се не сећам, могуће, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Да ли Вам је било познато нешто у вези неких локатора? Да ли имате неко сазнање да ли је неко саопштио да постоје локатори, да треба обратити пажњу, прегледати терен?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није ми то познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам то познато?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нити сам ишао на тај терен и није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При полицијској да ли је била још нека служба?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: При полицијској станици није, само поредак и посебна јединица полиције и резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ли да казује нешто Нишавић Милорад?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па Нишавић Милорад нам указује, он је радио у Државној безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био смештен?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Он је исто у полицијској станици, имао је своју канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сам био или је имао још некога?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па имао још некога који седи, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једног или више људи је било?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Један, не могу да се сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте сретали Нишавић Милорада у то време?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па видео сам, виђао сам Нишавића у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао, јел можете да га опишете?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да га опишем?  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време значи како је он изгледао? Како Вам је остао у сећању, вратите се у тај период? Како Вам је он изгледао?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па пунији човек, дебео, бркове је носио.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био обучен?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У војну униформу.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војну униформу?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел искључиво војну униформу носио?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па искључиво војна маскирна униформа.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то маскирна униформа?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Зелене, маскирна униформа.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелена маскирна? Јел и горњи део и доњи?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: И горњи и доњи, не сећам се да ли је само горе.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кошуља, панталоне, јел то све исто зелена маскирна униформа?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали некада да је био у цивилу?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, нисам га виђао.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га никада видели? А овог другог што кажете да је био још један, како је он био обучен?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не сећам се. Њега сам само виђао раније, пре бомбардовања?  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да, не сећам се.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није Вам познато ништа? Да ли Вам је познато које су делатности биле њихове?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није ми познато.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте њега сретали Нишавића, јел свакодневно или?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам свакодневно.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде имамо исказ да је, сад ћу овако само да Вам предочим: Опт. Петковић Мирослав је изјавио, везано за ауто-патролу – «задњих пар месеци константно је била иста ауто-патрола, није се мењала». Ви сад говорите да су биле две патроле, да се људство мењало, а овде имамо исказ Петковић Мирослава који каже да задњих месеци ауто-патрола се уопште није мењала, увек је била иста, у истом саставу? Да ли можете то нешто да прокоментаришете?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па у истом саставу је била та патрола.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не спомиње другу патролу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ја сам већином, као резервна био ту, патрола, како да кажем, обичан потрчко, коме шта је затребало то сам и радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли Вам је познато нешто, да ли сте имали прилике тих дана да виђате неке колоне да су се формирале, колоне Албанаца? Да ли сте имали прилике да видите то?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па видео сам колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад их први пут видите?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па не могу тачно да се сетим датума, али видео сам колоне кад су изашле из Суве Реке, не само из Суве Реке него из целог Косова су ишле колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте питали зашто, где, куда иду, где иде тај народ, због чега иду?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па ишли су због своје безбедности, плашили се своје безбедности, НАТО бомби и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви пришли, јел сте нешто одреаговали?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па питали смо их где ће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вам они кажу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Кажу одлучили смо да идемо, да напустимо Суву Реку и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је оптужницом стављено на терет да сте извршавајући наредбу са непознатим припадником полиције Сува Река ишли од куће до куће преживелих мештана Суве Реке и наредили им да напусте подручје ове општине?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То уопште није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нити сам ишао ја од куће ни за време рата ни пре рата, у ниједну кућу нисам ушао, ни у албанску ни у српску кућу, ни код колега нисам улазио у куће док је било мирно време, а не да улазим у албанске куће или било чије да вршим протеривање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужницом Вам је стављено на терет и да сте им претили да ће проћи као суграђани у пицерији?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ја смем да се закунем и смем да погледам свакога у очи и да ми то каже у лице, то је грешка колико ја видим, да су рекли да Рамиз Горанац. Ја Рамиз Горанац нисам него Рамиз Папић и сви ме знају као Рамиз Папић, ту ме не спомињу уопште у тој оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте познавали Бериша Агрона и брата Бардила?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Аргона знам из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А његовог брата Бардила?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Бардила слабо познајем, а Агрона знам из виђења, али то је сигурно грешка.



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада тражили од њих новац?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Никада у животу нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од било кога?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Никад, то смем да гарантујем и да се суочим и да ми каже не само Агрон, Агрон је рекао да му је његов брат рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте то, нисмо ми још у доказном поступку, значи, искључиво Вас питамо ово што је Вама познато, ја Вам не предочавам исказе ко је шта рекао од сведока, значи, искључиво Ви дајете Вашу одбрану и у том смислу само се придржавајте.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Категорички тврдим да то није истина, нити сам добио од некога наређење да то чини, нити сам ја то могао да радим сам на своју руку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Ђорђевић Мирослав?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато? Да ли су Вам познате породице Седата и Бујара, Фајка, Нецада, Берише, Весел Бериша, да ли су Вам познати?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико од њих Вам није познат?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нико од њих ми није познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде стоји да сте насилно ушли у куће, вршили претрес кућа, да сте из кућа Бериша Весела извели укућане, раздвојили мушкарце и жене, да сте били у групи са Чукарић Слађаном, са Петковић Мирославом, Петковић Зораном?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Категорички тврдим да ја ту нисам уопште улазио и могу да се захвалим мојим претпостављеним старешинама, јавно да се захвалим да ме никад нису слали нити у борбеним дејствима, нити у претресу кућа, ни било где. Моји су послови били да развозим смене, да развозим храну и тако то. Никада нисам учествовао у томе, нити ми је ко дао наређење, нити сам био у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Петковић Зоран, ко је Петковић Зоран да ли Вам је познато?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Петковић Зоран познат ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био тамо?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Он је био возач у Територијалној одбрани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возач при Територијалној одбрани?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како је он био обучен тих дана? Да ли је имао униформу, да ли је био у цивилу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га виђали? Да ли Вам је познат Јашар Бериша?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јашар Бериша ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Он је радио на бензинској пумпи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га виђали?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, у време бомбардовања јел сте га виђали?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: За време сам га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време бомбардовања кад сте га последњи пут видели?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам кад сам га последњи пут видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули да је он настрадао?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Од њега сам узимао гориво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули нешто шта се догодило са њим?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте чули?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни тих дана, ни после тога?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ни после, ни тих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, пошто сте Ви ту ипак при полицијској станици у том помоћном објекту, да ли Вам је познато да ли је тих дана било неких притворених лица?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није ми то познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам то познато? Да ли Вам нешто говори име Ешљани Абдулах, да ли Вам казује нешто то име?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви кажете да сте Горанац, да ли је при полицијској станици било још Горанаца, не погрешно сам ја рекла, извињавам се. Да ли је било уопште Муслимана као активних полицајаца, резервних полицајаца, да ли је у то време било?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па Горанаца је било у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па знамо Бектеши Зурејдина, знамо Шабани Рамадан и још имало је неких младих полицајаца, не знам им име, а ово су старији људи, полицајци. Имало је и у ТО и у Цивилној заштити јер и тако. Ја Горанац нисам, Муслиман сам, родом сам из Сјенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли Ви познајете Митровић Радослава?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте имали прилику да га упознате?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете чули сте за ко је «Чегар»?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То је позивни знак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да? Шта реците, шта пошто су они?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Пошто су ови били «Шара 760» колико се сећам и тако то је позивни знак, али ја га лично видео нисам, нити сам познавао господина Митровића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је познато име Сикетић Зоран?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Познато ми је, виђао сам га, старешина је био, а шта је и ко је не знам, углавном био је старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији старешина?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Тих јединица, Посебних јединица Крушевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посебних јединица? Како је он био обучен? Коју униформу је носио да ли се сећате, да ли је то била плава маскирна, зелено маскирна?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не сећам се униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад га видите, како је обучен?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Знам га као фацу, али шта је носио, ако је био Посебна јединица зна се зелена маскирна или плаво ово боја маскирна. Они су мало светлију носили униформу од наше обичне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали само плаву маскирну, или сте имали још неку униформу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Само плаву маскирну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво плава маскирна?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Искључиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, за ова дешавања, за ово масовно убиство, Ви кажете нисте имали прилике тих дана да чујете, иако се били у Сувој Реци?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па то сам рекао да сам чуо кад је било убиство покојног председника општине др. Бобана, ту сам чуо коментар, али нико није имао поверење да прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав коментар сте чули?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, кад је било убиство?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да је било убиство, али нисам знао о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, у ком моменту, нисам Вас чула, када је било убиство, када сте Ви чули, нисам обратила пажњу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Кад је погинуо доктор председник, др. Бобан Вуксановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је погинуо др. Бобан Вуксановић?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је др. Бобан Вуксановић био у то време?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Он је био председник Општине и доктор Дома здравља у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у некој униформи?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Носио је војну униформу, маскирну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војну, маскирну?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био неки ауторитет у Сувој Реци?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па у смислу њиховој служби тамо, Територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он могао да нареди неком припаднику полиције?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Мени није, али не знам коме би могао да нареди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он долазио у полицијску станицу, да ли сте имали прилике да га видите?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам га виђао у полицијској станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тих дана 24-ог, 25-ог, 26-ог, 27-ог, значи говоримо тај кратак један временски период, да ли сте имали прилике да видите неке камионе?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, нисам видео камионе, зависи где камиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У делу Суве Реке?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Где су они стационирани ту сам виђао да су паркирани и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко где је стациониран?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Те Посебне јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су то били камиони?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То су биле стодесетке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су то камиони испред хотела где су они били стационирани или?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Где су били стационирани, или испред школе, или испред «Балканике».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да опишете мало те камионе како су изгледали?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па то су ТАМ-ови, 110.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 110?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали неке таблице, неке ознаке?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Имали су таблице.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су таблице?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Маскирни камиони.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирни камиони?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте, офарбано маскирно, зелено-плаво.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је било тих камиона?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па не знам колико је, два, три камиона.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не више? Јел су имали неки товарни сандук или нешто?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А да ли сте виђали трактор?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали прилике?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћемо ли да направимо паузу или да наставимо са испитивањем?

**Суд доноси**

## **Р Е Ш Е Њ Е**

**ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута ради одмора.**

**Суд доноси**

## **Р Е Ш Е Њ Е**

**Да се главни претрес настави након паузе у 11,15 часова.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви присутни? Јесу. Колега Петронијевић? Добро, Ви сте Мирјана Несторовић? Само Вас молим да кад год узмете реч укључите микрофон. Видели сте кроз оне транскрипте да се уопште не чује.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, добили смо обавештење од оштећених да је у судници бар један од сведока који су предложени у оптужници да се саслушају, а то су рођаци опт. Нишавића који су наведени: Нишавић Милован из Крагујевца и Нишавић Миомир из Трстеника, па сад ја не знам, ја не познајем њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавић Миомир да ли је ту? Ако је ту ја бих молила да напусти. Није у публици?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ту је Милован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете присуствовати, Ви сте предложени да будете саслушани у својству сведока, па бих Вас ја молила да напустите судницу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Папићу, хоћете стати молим Вас, за овај пулт? Господине Папићу, поставићу Вам још неко питање. Реците ми да ли је било пуцања у правцу полицијске станице тих дана, значи сад говоримо у време бомбардовања?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Било је пуцања, али не знам кад је било, којег датума је било не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана, првих дана након бомбардовања да ли је било?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Пуцања је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У правцу полицијске станице?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле су пуцњаве долазиле?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па из правца Рештанског пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из правца Рештанског пута?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел нешто реаговано?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па није реаговано ништа јер у пролазу или су из возила или су одозго с брда гађали и тако то, остали су трагови на станици полиције и трагало се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли је било пуцања из кућа албанских, значи говоримо о Сувој Реци?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Могуће, али мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама није познато?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да ли је вршен претрес кућа?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Да ли сте можда чули да је неко говорио о томе да су неке пушке пронађене у неким кућама?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни то чули?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нити сам био у претресу нити сам чуо, рекла-казала то не волим да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте имали прилике да видите и колоне Албанаца и то сте прокоментарисали и нећу се поново враћати на то. Да ли сте ви некада покушали да заузставите колоне Албанаца да се не исељавају, да не напуштају Суву Реку?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Покушали смо да их вратимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То је било, то се добро сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам о том случају.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То је било 5. априла, послао нас је командир, била је пошла колона да напушта Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је послао?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Командир Репановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Репановић? С ким сте били?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Отишли смо са Јовановић Ненадом и са Петковић Мирославом, колико се сећам и отишли смо у том правцу. Помоћник Ненад је предлагао да идемо са «нивом», «нива» није блиндирана и ја сам предложио боље да идемо са УАЗ-ом јер је мало јачи. Већ на излазак тамо да спречимо то бивамо погођени зољом и са муницијом, ту нам се преврнуо ауто, тако да сам ја био у каналу, отворила су се врата од тог удара и у каналу нисам знао ни да ли сам жив, ни да ли сам мртав, осушила ми се уста и све. Једно сат времена сам био у коми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам зато остао упечатљив тај 5. април?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Зато ми је остао што сам преживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам завршила са Вашим испитивањем, сада ће Вам чланови већа поставити питања, уколико имају, па ће Вам поставити тужила (заменик тужиоца), па ће Вам поставити пуномоћници оштећених, оптужени. На питања ћете одговарати кад Вам ја будем дала дозволу. Изволите чланови већа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Папићу, колико је било полицајаца у ОУП-у Сува Река? Ви сте од 1991. године, кажете, тамо, значи ово је неких 8 година сте провели ту. Колико је било полицајаца

редовног састава у ОУП-у Сува Река? Чули смо неке податке већ али ево по неким Вашим проценама?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па отприлике око 50-ак полицајаца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 50-ак полицајаца? Да ли је било Албанаца?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте, имало је и Албанаца полицајаца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекли сте и Горанаца?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било Муслимана и других народности?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ови што су били они су се називали Горанци, те што су били доле Горанци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Поменули сте, набрајали сте нам неке Горанце, рекли сте једног малог чијег се имена не сећате, али бих Вас питао ово: Да ли је био још који Рамиз, изузев Вас, значи, не ни Муслиман, ни Горанац, ни Србин, ни Хамиз, именом Рамиз полицајац у ОУП-у Сува Река изузев Вас?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ја верујем да је постојало у цивилној заштити или у.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него у ОУП-у Сува Река?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У ОУП-у Сува Река мени није познато. Ја сам Рамиз Папић, по националности Муслиман, нисам Горанац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него само да ли је постојао још неки полицајац имена Рамиз, ОУП Сува Река?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Мени није познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Говоримо о '97, '98. пре почетка бомбардовања '99. години, да ли је у месту Сува Река, да ли је постојала УЧК или ОВК?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Постојала је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте полицајац, претпостављам тих неких сазнања, Ви би први требало да имате тих сазнања, ако ништа оно ради личне заштите, дакле, каква су Ваша сазнања у том смислу, шта је тамо било од ОВК, каква је јединица била, уколико је уопште била нека јединица итд.?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То да вам право кажем, ја нисам имао много сазнања, нисам радио на томе, имале су јаче службе, секторски радници, државна безбедност за то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли то значи да ви као припадник полиције и то још редовног састава уопште нисте обавештавани, ни Вашег командира, ни заменика командира, да радите у



месту где постоји и нешто друго и нека страна која жестоко угрожава и вашу личну безбедност?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Постојала је организација ОВК.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел имате сазнања у ком смислу шта је то било у Сувој Реци, јел су они изводили какве акције? Говоримо све о времену пре бомбардовања.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Изводили су акције, пресретали на путу, заседе постављали и убијали наше полицајце, убијали лојалне Албанце који су лојални држави.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било у самом месту Сува Река или?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Било је у самом месту Сува Река и на путу, магистралном Приштина-Сува Река, ту се највише дешавало и киднаповање и напади и тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако је већ почео рат, а рат је почео и тим бомбардовањем, да ли сте га Ви доживели и на самом терену, самом месту, у смислу да су сад појачане борбене акције УЧК у месту Сува Река или око?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није ми јасно питање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није Вам јасно питање? Кажем, почео је рат, почело је бомбардовање и да ли је рат почео и на земљи, ту?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесу ли појачане акције? Јел то првог дана, ако није од првог дана, од када итд., у том неком смислу по Вашем сећању?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: По нашем сећању од првих дана бомбардовања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Већ од првих дана?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Појачане су активности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте говорили да је 25-ог, баш сте рекли 25-ог и то мислим да више није спорно, да сте до 12 сати били у кругу СУП-а и да сте тог дана чули пуцњаву из правца Рештанског пута?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тог 25-ог?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Било је и 25-ог и 26-ог и 27-ог.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И 26-ог?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам датуме, не знам тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте, па Вас ја питам ово, да ли сте тих дана, јер говорили сте о томе да је било паљевина, да сте

видели дим итд., да ли сте тих дана 25-ог, 26-ог видели дим, видели паљевине у Сувој Реци и ако јесте, где, у ком делу, из ког правца итд.?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесмо видели.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви лично?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У том правцу у Рештанском путу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рештанском путу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Горела је нека кућа, дим се видео, пуцњава се чула, скоро сваки дан је ратно стање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је, да ли знате уопште за породицу Бериша у Сувој Реци?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па знамо породица Бериша где је ту, она је концентрисана у том делу Рештанског пута, има нешто иза Општине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел то једна бројнија породица у Сувој Реци? Ви кажете њихове куће су концентрисане на том Рештанском путу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: На том Рештанском путу. Имало је и других презимена, не само Бериша, има и осталих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли у Занатском центру има, да ли је била било каква пицерија, у кругу занатског центра?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није ми познато толико да је постојало, кафићи, али пицерија ми није познато да је постојала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви лично са ким од припадника полиције у Сувој Реци били у свађи, каквој свађи, завади?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам никада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Имали сте нормалне односе са свима?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Свакоме сам помогао и према свакоме коректан да будем и према Србима и према Албанцима, увек сам био коректан, увек поштено радим и увек по закону радим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кажете да сте на овој бензинској пумпи код Јашар Берише сипали гориво, познавали сте га, тако нам рекосте, али да не знате кад сте га последњи пут видели. Да ли сте гориво сипали на тој пумпи и код Петковић Зорана?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад је то било?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Тих дана, почетком бомбардовања да ли дан-два, углавном сипао сам гориво и код Петковића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли у том сад неком смислу, да ли је Петковић пре тога радио на бензинској пумпи?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел имате ли неких сазнања откуд сад ту Петковић уместо Јашара, нема Јашара код кога сте претходно сипали гориво?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Шта знам да ли је то општина или неко заменио. То ми није познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да је др. Вуксановић био директор центра и председник Општине, ако сам добро схватио?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Директор Дома здравља и председник Општине Сува Река.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад је он погинуо у смислу, значи почетак бомбардовања, крај бомбардовања, па сад ту негде временски да определите по вама?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па овако: због тог призора, због тог страха што сам видео, не могу. Тачно је да сам био на увиђају и да сам био на извлачењу, да сам био на лицу места, али мени су се помешали датуми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У односу на овај 5. април, Ви сте сигурно добро регистровали, што је разумљиво, кад би то било у односу на овај 5. април, да ли је то било пре 5-ог априла или после?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па да вам кажем, тај 5. април ме је доста пореметио, такорећи психички доста ме је пореметио јер је било у питању или опстати јер у несвесном стању сам био. Колико сам чуо они су били јавили да сам био погинуо, једно 20 минута до пола сата нису ме уопште нашли ни приметили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ја ћу Вас питати само мало да ми кажете у вези ових посебних јединица које сте рекли да су долазиле у Суву Реку. Откуд Ваше сазнање о постојању? Прво да ли је то била једна јединица или је било више таквих јединица?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па било је више таквих јединица, биле су посебне јединице, то је А формација и јединице Б формације.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Одакле Ваше сазнање о постојању тих јединица у Сувој Реци? Рекли сте да су они одсели у овом хотелу, чини ми се да се «Балкан» зове или тако?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Они су долазили '98. и били су ту и '99.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Виђали сте их у граду или су долазили? Јел су имали неке састанке код вас, са вашим људима, командирима, командантима или неким?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Са њима нисмо ништа имали, они су имали свој посао, своје старешине, своје задужење шта треба да ради и тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Пошто кажете да је било више јединица, како сте Ви знали које су то јединице ако нисте сарађивали? Како сте знали?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па знао сам из виђења старешине, колеге су доста доле долазиле, долазили су на испомоћ '98.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Где су долазиле, у Суву Реку?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У Суву Реку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Али нису долазили код вас у станицу на састанке и то?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нису.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли су имали нешто карактеристично по чему сте их ви познавали и разликовали?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Само су се разликовале те посебне јединице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па кажем, по чему, осим рекли сте униформа да је била?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: По униформи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли су они имали неко обележје, нешто на рукавима, на капама, да ли су имали уопште капе, јел су имали нешто аутентично чему би се одмах познало чим их видите да знате да су то они?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Само по униформи, друго ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел су опште имали нека обележја видљива?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам видео да су имали посебна обележја видљива, нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А реците ми јел сте те јединице виђали ових дана рецимо 24, 25, 26. у том периоду?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Виђали смо их, дођу да купе намирнице и то, силазили у град, долазили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте их виђали можда тих дана у близини ваше станице где сте ви били, рецимо 24-ог, 25-ог, у том периоду?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, нисам виђао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нисте их видели? Колико је њих отприлике било?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам број тачно, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Мислим да ли је то пуно људи било или онако, по Вашој процени, не мислим број да кажете него орјентационо, 10-ак, 15, јел било 100, 200?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па највише око 20, ако је два камиона или два аута, или зависи шта возим, 20-30 људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел су имали они неки свој возни парк, нека возила користили?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Имали су они своје возило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Која су возила возили?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: «Стодесетке» и «Ландровере» неке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А реците ми тог, рецимо 25-ог, 26-ог тих дана да ли сте видели неке друге јединице које нису те које препознајете као посебне, припадници неких других јединица да су ту били близу ваше станице да су нешто долазили, одлазили, да је неко се кретао негде, јел сте нешто видели тако?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па у близини наше станице не, то су територијална одбрана и цивилна заштита, они су имали своје доле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, не мислим на ваше, мислим нешто што би било другачије од оног уобичајеног, нека јединица коју нисте познали или неко ко је дошао непознат у том смислу, да се разликовао од свих ових и посебних и ваших и свих редом?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па једино та територијална одбрана и та цивилна заштита.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А одакле су они?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Они су дошли са подручја Суве Реке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Епа да, али ја Вас питам ван подручја Суве Реке?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нисте видели, нити каква возила, то Вас је сад питао колега, да је неко довезао неке људе, да су се негде кретали, нисте видели ништа тако?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте Ви било какав контакт с њима имали у смислу неко дружење необавезно, не само да кажемо официјалних посета?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, нисам никаква дружења имао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи, нисте познавали никог по именима или по нечему сличном, овако ближе?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па то да вам кажем овако само фаце и то познато ми је ако је из Суве Реке, пошто сам 8 година тамо радио, из виђења га знам и тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А рекли сте да су биле неке посебне јединице А и Б, у чему је та разлика била?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: А формација то су посебне јединице које су намењене за та борбена дејства који су изводили акције против ових јединица ОЈК.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А Б?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Б то позадинска јединица која држи положаје и тако то, држи путни правац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је та позадинска такође долазила од негде другде, није била из Суве Реке?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па долазила је и она.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли Ви знате одакле су долазиле, споменули сте нешто Крушевац у једном моменту, да ли знате одакле су долазиле те јединице?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Поменуо сам Крушевац и Прокупље, а ове две формације можда су из других, али из уже Србије јесу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А одакле Вама та сазнања?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па знао сам да су из Крушевца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не, кажете нисте се дружили, нису долазили на састанке, одакле знате да су из Крушевца баш, како знате?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па знамо из Крушевца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па кажем, како знате? Јел Вам неко рекао, јел сте питали неког?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесмо питали смо колеге.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Од ваших колега јел се причало?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Кад би се нашли у граду и то, у продавници и тако то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па ви њих питање одакле сте?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Па то Вас питамо, одакле знате?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У разговору са њима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте Ви дошли у Суву Реку?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: 1991. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте живели?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Родом сам из Сјенице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То знам, али где сте живели у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Адреса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћник објекат полицијске станице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то у дворишту полицијске станице?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте у дворишту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ту има и неких службених просторија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је. Значи, одговараћете кад Вам ја будем дала дозволу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате двоје деце, само које су годиште деца? Јел су деца рођена у Сувој Реци или?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нису, деца су рођена у Сјеници, у Сјеници су и живела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле сте возили храну?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Храну смо возили из хотела «Балкан».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се налази хотел у односу на полицијску станицу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Хотел се налази у односу на полицијску станицу једно 3 км удаљено од полицијске станице према Призрену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Према Призрену?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте нам да сте по храну долазили око подне, јел тако, око 12 сати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тад је ишао на пунктове, у 12 сати креће на пунктове да носи храну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ја питам кад креће по храну?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Пре 12 увек док се то спреми, пре 12 до 3 док се заврши храна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од 12 до 3 шта значи то од 12 до 3? Шта се ради од 12 до 3?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па то се док се спреми и док се спакује и тако то прође то одређено време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кад онда ви крећете да носите храну?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Пре 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је пре 12, од 12 креће на пунктове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад се враћате у Суву Реку?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па враћамо се око 3 сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где онда боравите? Јел сте тим блиндираним возилом?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где га возите онда?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Онда га склањамо под дрвеће доле у близини Дома здравља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то далеко од полицијске станице?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То је далеко 2,5 км.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У смеру према?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Према Призрену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта Ви радите, идете пешке или?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, поред возила увек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дан, ноћ?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Кад радим, кад не радим одмарам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како, оставите возило испод у том дрвећу и шта Ви онда када вам прође смена, шта Ви онда радите?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Онда чекам код возила и чекам позив ако би негде затребала нека помоћ нашим колегама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али престане вам смена?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како Ви дођете у полицијску станицу, ту где сте живели, где сте спавали?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Преко дана, цео дан сам око возила, а кад дођем на спавање са возилом и склоним га иза станице, сакријемо га због бомбардовања да не би бомбардовали станицу и да не би бомбардовали ауто јер једино нам је то било средство везе за повезивање нас и радника на положају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где вам је било средство везе?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То једино возило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било, има ли средство везе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је мотороле.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте у возилу имали уграђено?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То сам мислио на возило, то је једини превозно средство које је веза између нас и радника на положајима који су, нема везе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А моторолу сте носили увек са собом или је била у возилу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Увек овај што је са мном у возилу он је, не могу ја да управљам са возилом и нисам могао ја да носим везу, или резервиста или неко слуша везу и тако.



ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад Вас ја питам за 25. и 26. март да ли сте чули нешто неуобичајено преко тих средстава веза нешто што се иначе раније није догађало или нешто што би вам било интересантно да нам кажете сад?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам чуо ништа преко средства везе да је било нешто интересантно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да се ништа није десило у Сувој Реци 25-ог и 26-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо да закључујемо. Он каже да није чуо, значи да ли значи или не, не можемо да закључујемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се нешто деси, пошто вам је то возило било једино средство с којима треба да остварите контакт са вашим људима на положајима, онда претпостављам да ту комуникацију обављате преко моторола, да не бркамо сад ствари. Јел то тачно?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад Вас ја питам, да ли сте тог 25-ог, 26-ог преко мотороле добили неко обавештење од шефа, од командира, од некога да се нешто десило у Сувој Реци?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте нам, сад Вам ја питам, 25-ог, по трећи пут, да ли је било паљевина у Сувој Реци?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Видео сам паљевине да је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то запалио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је запалио?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам ко је запалио. То је било уобичајено где се год воде борбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад Вас ја питам, малопре сам питао да ли је било неких назнака да се воде неке борбе, да је нешто неуобичајено, па је одговор не, а онда се сад дешавају паљевина, па сад ја питам кажете уобичајено је да се воде борбе, али није било борби, бар Ви не знате да је било борбе, па сад видите паљевину, шта Ви сада радите кад видите паљевину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је одговорио, ја сам га детаљно питала око те паљевине, он је рекао да не зна, да није ни са ким коментарисао и да је то било уобичајено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је пре тога било уобичајено да нешто гори у Сувој Реци, а да Ви ништа не радите по томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите пре тога? Пре бомбардовања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па каже било је уобичајено, Ви сте сад то рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уобичајено, тако је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је пре тога било уобичајено?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Шта знам кад, то је по једна кућа се запали, ко је запали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пре бомбардовања да ли сте видели те паљевине?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Пре бомбардовања не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него од бомбардовања запазили сте да су биле упаљене куће?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто је бомбардовање почело 24-ог увече, ја Вас сада питам за 25. да ли је то прва паљевина у Сувој Реци?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте прва паљевина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да није уобичајено, јел то значи да је прва паљевина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да закључујете, па он каже.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта не знате? Шта не знате да ли је прва или је уобичајено?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па уобичајено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кад је пре тога било уобичајено, опет Вас питам?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па 25-ог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам за 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видео и шта сте урадили, кажете нисам ништа јер је уобичајено, па сад ја Вас питам, враћате се поново није уобичајено него је то прва паљевина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, ово је његова одбрана, он тако је изјавио и тако прихватите, то је његова одбрана.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Нисам се мешао до сад, пропустио сам Вама, али само бих молио да онемогућите да тужилац изводи закључке, јер уопште ниуједном тренутку није рекао 25-ог сам ја први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено је да не закључује.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Мислим да не закључује и да кроз закључке поставља питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Горела је, рекао је окривљени, бела кућа. Чија је та бела кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате чија је то кућа?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово село у које сте носили храну је далеко, кажете, 7 км јел тако било, тако сте нешто рекли?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то најдужа дистанца или је било још дуже?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Било је још дуже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ја немам тог искуства, али кад се чује пуцњава на којој раздаљини се то чује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где кад је чуо пуцњаву?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, кад се иначе чује пуцњава, на којој се раздаљини то може чути?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли можете да определите на којој раздаљини? Да ли Ви уопште можете да определите на којој раздаљини ви можете да чујете пуцњаву?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Само кад је близу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад колико је то близу? Да ли је 7 км близу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би могло на 7 км да се чује пуцњава? Да ли Ви знате?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чули сте наком 3-4 дана, како је рекао у истрази, да се нешто десило за овај догађај, 3-4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да чујем питање, реаговала бих. Не знам питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте први пут чули да се ово због чега смо ми данас овде десило у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на то питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опростите ми ја нисам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тужиоче, одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте то чули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, детаљно је објаснио када је чуо, све је детаљно објасни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није судија детаљно објаснио, није детаљно објаснио кад је сутрадан гориво сипао код човека који не ради на пумпи, то није детаљно. Сад ја питам: шта је чуо ко је све настрадао у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ко је настрадао? Да ли сте чули уопште да је неко настрадао? Од ког момента сте чули то?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Уопште никакво сипање горива на пумпи нема везе са тим догађајем кад је он први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није питање уопште усмерено на сипање горива, стао је. Да ли сте чули ко је настрадао тих дана?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам чуо тачно ко је настрадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Тих дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте чули колико људи је настрадало?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам чуо колико је људи настрадало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте чули?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Чуо сам за убиство неко, о чему је била ствар нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте Ви полицајац?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Вас то интересује ко је убијен и колико људи је убијено.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Тако је изјавио да га није интересовало, да није заинтересован, уопште није коментарисао о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта Вас је интересовало, ако Вас тих дана није интересовало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које Вам је питање, не можемо шта Вас је интересовало?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Опет се вртимо, постављамо питања. Децидиран је био оптужени. На сахрани др. Вуксановића чуо сам да је убијен, да су га убили Албанци из освете због догађаја који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Детаљно је објаснио.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: То је објаснио, сад мислим да се не постављају питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо даље питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих се само још једно и ту завршавам. На питање члана већа сте рекли да је било 50-ак полицајаца, да је то било Срба, Албанаца, Муслимана, Горанаца, а где се Ви ту налазите, ко сте Ви у томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то објаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је рекао ја сам Муслиман, нисам Горанац, ја сам Муслиман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не мора ни да се определи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не опредељујем национално, опредељујем у том, како нам је то објаснио. У коју групу Ви спадате?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја предлагем да суд одбије ово питање апсолутно као недозвољено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој групи припада, немојте тако тужиоче молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево зашто: Рекао је ја нисам Рамиз Горанац, ја сам Рамиз Папић, Муслиман, а оне Муслимане које су звали Горанци, то је рекао, па да ли је онда он, да ли сте Ви и у тој групи коју су звали Горанци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање. Немојте одговарати молим Вас. Изволите?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли су у станици милиције Сува Река добили неке инструкције поводом проглашења ратног стања, сад да ли је рат, у ратном стању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили неке инструкције поводом проглашења ратног стања?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Мени није познато никакве инструкције да чувам себе, да чувам колегу и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нико вам није никакве инструкције дао? Добро.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је број чланова ауто-патроле био исти пре и после бомбардовања?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У миру је било два члана ауто-патроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У миру?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: А у рату биле су појачане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било чланова? И то сте рекли да сте били Ви и још двојица, значи то би се закључило тројица? Јел било још неко?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Имала је једна стална патрола са четири човека и ја као резервни ту да помогнем пошто сам био возач и пошто се много изискавало, онај тражи бурек, онај тражи хлеб, онај тражи оно, ја сам увек ту био као потрчко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало. Сад бих се ја надовезала. Дицидирано сте рекли једна патрола, постојала је и друга која се мењала. Е сад, ко је то стално чланство у тој једној патроли?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па не бих могао то да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је поред Нишавића још неки оперативац из ресора Државне безбедности радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је још један кога он не познаје.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Како се зове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна га.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је, рекао је, сведок је рекао да је Нишавић носио маскирне униформе. Да ли је пре рата носио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали пре рата да ли је носио униформу?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Пре рата није носио униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је он сваког дана, баш сваког дана у тачно одређено време носио храну у Ђиновце и тако?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па сад сваког дана не могу да се сетим, нисам га ни виђао сваког дана.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је на том Рештанском, тих дана 24, 25. и 26. да ли је видео неке унфиромисане људе да се развијају у стрелце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неке униформисане људе, тих дана да се развијају у стрелце? Само да ли је видео?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ја нисам видео да се развијају, нити сам ту био, нити сам видео.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Немам више питања. Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Оптужени нам је данас рекао како је долазио до информација о неком увиђају где треба да вози па је то ишло моторолом и радио везом у дежурној служби, а он је добијао обавештења од старешине. Да ли може да нам наведе те ситуације у којима је он позиван да вози, да иде на пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да ли је било више ситуација?

НАТАША КАНДИЋ: Да, једном је данас навео како је онда он био повређен, али има још нека ситуација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још нека ситуација да сте Ви тако били?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли зна како су текли, којим путем су, ко је обавештаван у другим ситуацијама пошто смо имали прилике да чујемо да је било увиђаја, да су долазили, да је било доласка увиђајних екипа из Призрена?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па било је то, ако се негде тражи увиђај, то се обавести дежурна служба, обавести се надлежни старешина, формирају се екипе ко треба да изађе на увиђај, доктори, судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам кажем, Ви сте и у истрази о томе говорили да су свакодневно били увиђаји, тих дана су се стално вршили увиђаји, тих дана стално су се вршили увиђаји, определили сте да је то био тај једини увиђај. Да ли Вам је остао у сећању још неки увиђај?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам остао? Зато Вам предочавам, у истрази сте рекли да тих дана су стално се вршили увиђаји?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па стално се врши, ко је ишао са њима то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, једино где сте Ви били, што је Вама остало у сећању је тај увиђај који сте детаљно објаснили?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Тај увиђај јесте који сам детаљно објаснио.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте, ако сам добро разумела, и 26-ог и 27-ог пре подне били у полицијској станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није то рекао, определио је 25-ог да је био, да је био у делу полицијске станице до 12 часова.

НАТАША КАНДИЋ: Јел можете да се сетите 26-ог и 27-ог до овог одласка по храну, јел се налазите у полицијској станици или на неком другом месту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26-ог и 27-ог?

НАТАША КАНДИЋ: До одласка по храну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у реону полицијске станице?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: На терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав терен, опишите шта сад? Који је то терен?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Однесем храну и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је пре него што кренете да носите храну по тим пунктовима, где сте Ви, кажете на терену? Јел сте разумели питање?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, питање је било: где се ви налазите док још нисте кренули да набавите храну, да преузмете ту храну да носите по пунктовима, где се ви налазите?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У помоћном објекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У помоћном објекту?

НАТАША КАНДИЋ: Овде смо имали прилике да чујемо о доласку увиђајне екипе из Призрена и они долазе испред полицијске станице и долазе пре, значи пре 12 сати, око 11 сати, јел Ви то видите?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па не видим кад они долазе, само позову кад треба возило и тако и само позову ако треба возило и тако, дођем са возилом, ако треба пребацим или у пратњу њима и тако.

НАТАША КАНДИЋ: А из тог помоћног објекта не види се ко долази испред полицијске станице?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, поменули сте да је кад је убијен др. Вуксановић, почели сте па нисте завршили, да је то била освета и после сте рекли због цивила, па ако можете да нам завршите и кажете шта сте чули, како је то тумачено да је то убиство његово освета?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објсните то како сте Ви то чули, детаљно?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То сам објаснио али поновићу. То кад смо били на том увиђају било је доста грађана се прикупило, доста је оно, биле су им отворене главе, био је стравичан тај доживљај, два леша су била др. Бобан

и његов возач и онда је био коментар од грађана. Мени директно нису имали поверење, ја сам то чуо само кроз причу да су се осветили, наводно због неких, неког убиства цивила у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ја морам само да се умешам. Значи, то је ипак, како Ви описујете један стравичан догађај који Вам се десио?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад је то било?

НАТАША КАНДИЋ: Није то то, ово је друго.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То кад је др. Бобан погинуо, сачекали га, стрељали, слетело возило с пута и то је тај стравичан догађај. Видео сам отворене главе, по пола главе немају људи и тако то. Људи су се прикупили ту и чуо сам од мештана да је наводно он био повод око тих цивила и грађана.

НАТАША КАНДИЋ: Јел је било увиђаја?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Мени није познато.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте 25-ог видели дим, односно паљевину из Рештанског пута. Да ли видите које су то куће из којих се, из полицијске станице се то врло јасно види?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То се види на Рештанском путу томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате чије су то куће?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам чије су куће. Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте Ви у оквиру својих дужности, јел сте имали тај задатак да пре бомбардовања обилазите насеља, да патролирате, да знате, јел сте знали људе ко где живи? Имате ли тај задатак да пре бомбардовања обилазите насеља, да патролирате, јел сте знали људе ко где живи?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па да вам кажем, обилазили смо, не куће, него обилазили смо улице јер у куће нисмо улазили никада.

НАТАША КАНДИЋ: Јел 26-ог и после тог 25-ог кад Ви видите, јел видите после тог 25-ог такође шта се догађаја на том Рештанском путу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Једино те паљевине и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

НАТАША КАНДИЋ: Само 25-ог или се настављају паљевине?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам, не могу да се сетим, 25-ог или 26-ог.

НАТАША КАНДИЋ: Када је био овај догађаја, кад је истражни судија, односно председник суда и лекарка су налетели на мину, јел било неког састанка у полицијској станици да су командир или начелник који је заказао да се о том догађају разговарало, да се предузму неке мере? Јел било неког састанка, мада могли сте да чујете јер сте Ви били повређени, да ли знате јел било?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, није ми познато.



НАТАША КАНДИЋ: А после убиства др. Вуксановића јел било неког састанка?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није.

НАТАША КАНДИЋ: Јел било праксе, обичаја у полицијској станици да када се догоди убиство да се онда, да постоји неки састанак да се нешто предузме или?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: О томе надлежни имају. Ја сам полицајац обичан, ја о томе нити састанчим нити ништа, обичан полицајац, возач, радим свој посао и то, нити састанчим нити.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви некада од старешина добили неку информацију, обавештење да треба да одете, да се негде у неком делу града нешто догодило? Ко је онда био одговоран?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, питање по питање. Да ли сте добили такву информацију?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Само да понови нисам добро схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се у неком делу града нешто догодило, да ли сте имали такву неку информацију, да ли Вам је неко нешто рекао, у том смислу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Тад нисам имао информацију.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Прво у полицији се добијају задаци. Шта то значи информација, значи ништа, да ли је добио задатак да нешто уради, значи питање мора да буде конкретно и у вези ког догађаја се добија задатак. Он човек каже ја само радим по задатку, значи када и ко је издао наређење где да се иде на задатак, мора да буде прецизно да би могао да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није му познато, одговорио је то.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте као припадник полиције када сте чули на том окупљању грађана поводом смрти др. Вуксановића чули шта се све то догодило, да ли сте онда ишли да видите то место где се, о коме се причало о месту догађаја?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, нисам ишао уопште на то место, нити сам икада био на том месту, нити сам ја знао да је то ту било.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте били, поменули сте да сте ишли на пумпу када је Петковић био тамо. Пумпа је до самог Занатског центра и до пицерије где је, а како онда нисте били кад је то ту? Пумпа и пицерија су на растојању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да не зна да ли је било пицерије, рекао је кафић.

НАТАША КАНДИЋ: Па чекајте, то је једно до друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, али то је његова одбрана.

НАТАША КАНДИЋ: Јел сте уопште током повлачења улазили у Занатски центар?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, никако и рећи ћу вам у вези тога тржног центра. То је као потковица и са главног пута се ту уопште не види јер туда кад се пролази нити се види што у том тржном центру, ја сам туда стално брзо возио због авијације, да се што брже прође деоница пута и оно се не види уопште са улице та унутрашњост тог Тржног центра и та пицерија или тај кафић где се помиње то убиство у оптужници.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми када су ови ишли, ми смо овде чули и Ви сте поменули да је албанско становништво да је у колонама одлазило према Албанији, да ли знате да ли је било неког организованог превоза становништва према Албанији? Да ли је било коришћења аутобуса?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па биле су, колоне су се формирале, долазили су трактори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било организовано превоз, јел Ви то знате за те колоне, да ли имате то сазнање?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Организовано не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате да ли је Петковић Зоран, да ли је возио аутобус према албанској граници?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није ми познато, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Те све колоне, да ли су то колоне људи из Суве Реке или су колоне оне које пролазе кроз Суву Реку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да ли су то колоне искључиво из Суве Реке или у пролазу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па ја сам рекао биле су колоне са целог Косова и из Суве Реке које су пролазиле кроз Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из Суве Реке биле су колоне?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Биле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из саме Суве Реке?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Из саме Суве Реке.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате да ли се на нивоу града, на нивоу полиције ОУП-а или на нивоу неког другог дела, да ли се нешто организовао неки састанак у вези са тим колонама, одласцима становништва, да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, он је био обичан полицајац.

НАТАША КАНДИЋ: Да, али има их 50 у станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема сазнања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има неки догађај за време НАТО бомбардовања да је он био у прилици било да је реч о Албанцима у колони, било да је реч о Албанцима у њиховим кућама, да је имао неки непосредни контакт са њима, да су му се обраћали јер он 9 година је радио

у тој Сувој Реци? Јел може да нам наведе неки пример да неког познаје, да га је видео у то време и да зна шта се с њим догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тако нешто?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У колони оне Суворечане знао сам фаце, то сам рекао као у глави људе и видео сам и било ми је жао што напуштају и њима је било жао и мени и свима у пролазу том где сам их видео. Нису бежали само из Суве Реке него су бежали из мојег места у Сјеници и у Сјеницу су побегли припадници Албанске националности, у моје место и из мојег места су бежали људи од рата, од бомбардовања, бежали за Босну, за Црну Гору, није то само са Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам се неко пожалио да се нешто догодило, да Вам је у том смислу неко нешто рекао?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нико ми се није пожалио, само је сваки гледао да склони своју главу. Ја бих први побегао да сам имао икакву могућност.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли он као полицајац може да каже све што се догађало било у границама неких нормалних догађаја, да се ништа није догађало у Сувој Реци што би могло да изазива пре свега забринутост или неке специјалне мере полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да ли је нешто изискивало неке специјалне мере?

НАТАША КАНДИЋ: Или је било онако како он говори, рекло би се да је све било, да је била нормална ситуација осим што су неки путовали, тамо, хтели неки у Албанију неки.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: И осим што је било бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је само, молим Вас то је закључивање.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: И рат и пуцање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И паљевине су биле, биле су акције нон-стоп околу Суве Реке, то је стално он говорио, ништа није.

НАТАША КАНДИЋ: Да, али он не излази из полицијске станице, не предузима ништа, није, значи нека ситуација која. Јел сам била.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па кад је ратно стање ту није нормално стање, пуца се са свих страна, нико ником ту није могао да гарантује безбедност, ја одем да вратим избеглицу, он ме гађа, пуца на мене. Да га зауставим не могу, то је кренуло, покушаш да га зауставиш он плаче, кука, каже ја не смем више овде, паљевине, то није нормална ситуација, то је ненормална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорили сте.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: За целу државу је било.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је уобичајено да се на пример на двеста метара, чак можда и мање Рештански пут од полицијске станице, чује пуцњава и да се из полиције не реагује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је он, одговорио је на то питање, да је то било уобичајено да се чула пуцњава али да су ту други реаговали тамо, јел тако.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па имали су људи који су реаговали, задужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли су онда они, ти који су реаговали обавештавали полицијску станицу шта се тамо догађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема он то сазнање.

НАТАША КАНДИЋ: Како сте се усуђивали да онда изађете, кренете из станицу, па онда да идете по храну ако се тамо пуца на 150 метара од вас.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па доста тешко и доста ме је било страх, кад год изађем гледам да ли ћу да се вратим жив.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Судија, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви имате ли још питања?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Нема питања. Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци изволите. Господине Палибрк хоћете Ви?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Само једно једино питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Представите се.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Мада је мој клијент то врло лепо објаснио да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адвокат?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Адвокат Драган Палибрк. Изнервирао сам се. Значи само ако може да одговори на питање, да ли је виђао избеглице, рекао је да је и у његовом крају, да ли је било избеглица и Срба, да ли је било и другог неалбанског становништва и да ли је виђао то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: И да ли је виђао то.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте, свега је било, било је, ја сам у Сјенице, из Сјенице је било избеглица, моји су бежали, ужа родбина и тако то, бежали за Сарајево.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Хвала, ништа немам да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још неко питање. Изволите?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Изволите колега.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли сте Ви учествовали још у неком рату осим у овом '99.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Хоћете ми рећи да ли знате зашто је дошла, дошли су стране са, из Србије ПЈП на Косово, да штите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте Ви да одговарате, него зашто су дошле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посебне јединице полиције, да ли Ви имате то сазнање, због чега они долазе?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па долазили су да спрече терористе да не заузму градове и села и тако то.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли су они нападали албанско становништво?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ко дал је нападао?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Посебне јединице?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ви сте рекли да сте наређење и задатке добијали од командира полицијских станица, јел тако?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли сте икад добили неко незаконито наређење или неки незаконити задатак од командира?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Никад у животу то нисам добио, нити би урадио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има још питања?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Рекли сте да од '91.,радите у Сувој Реци, колико дуго познајете Нишавића?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па да Вам кажем, врло кратко, јер сам стално путовао, то сам и реко.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јесте ли га знали из виђења?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Знао сам га из виђења.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Јесте ли знали посао којим се он бави?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Знао сам.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Молим Вас одговорите нам конкретно да ли је он Вама могао да наређује, да Вам издаје неке задатке и тако даље, да ли сте били у обавези да примите задатке од њега, да га слушате и тако даље?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, никакве обавезе, никаква наређења од њега нисам могао да добијем, нити сам добио.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је било некад покушаја да Вам он нешто нареди, да?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, не, никад.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли је учествовао Нишавић, имате ли сазнања у било каквој оружаном акцији?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није ми познато.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Знате ли нешто о томе обзиром да сте радили у Служби јавне безбедности као обичан полицајац, да ли је Нишавић повређиван?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте, повређиван је.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ко га је повредио, како је повређиван?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Повређиван је, и приликом његовог повређивања страдао је и један Албанац у једној трафици доле у центру града.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А од кога?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Од стране Албанаца.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Чекајте, којих Албанаца?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам од кога.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: УЧК или?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па највероватније УЧК.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли су Албанци гинули од УЧК-а?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесу, лојални Албанци, који су лојални држави гинули су то се '98., дешавало.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања. Питања нема више. Хоћете само искључити микрофон. Изволите?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ви сте били возач, по правилу полицијске службе, какве задатке има полицијски возач?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је одговорио који су његови.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Делимично је одговорио судија. Следеће питање. У случају напада на возило, какви су задаци возача по правилу полицијске службе?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У случају напада.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да. Ви сте имали напад једном на Вас, шта по правилу треба да радите када дође до напада на Вас?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Прво ако можемо да се спасимо, да изађе из возила и да се побегне у заклон, тако би требало.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Безбедну зону.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: У безбедну зону.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање, да ли возачи учествују у офанзивне задатке полиције?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Никад, возач има само возило, нити може с возилом, ја сам имао возило, пушка ми је била стално у возило, ево један нека каже да сам имао икад у руке имао пушку.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је то важило и за возача друге ауто-патроле?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Било какви, у сваком рату возач не може, он само вози људство.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Колико је Вама познато, да ли су све наредбе писмено издаване, да ли су рађени патролни листови и да ли су све наредбе завођење и догађаји завођени у књигу дневних догађаја. Објасните нам то мало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су постојали патролни листови?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Вођени су патролни листови, писали су се извештаји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ти патролни, задаци се задају на патролном листу и све што се уради на терену напише се на полеђини.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Значи пре. Извините судија само мало да појаснимо. Пре одласка на службу ви добијете патролни лист са листом задатака које требате да обавите?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Јел тако?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: По истеку радног времена враћате тај патролни лист, то пишете и констатујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви да одговарате него нека он каже да ли враћа и коме враћа?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не, само да појаснимо. Да ли је то тачно?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Тачно је то.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: И да ли је све то завођено у књигу дневних догађаја?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Све.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро. Да ли сте били у било каквој групи са Слађаном Чукарићем?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Никад у ни једној групи.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су снаге ОВК деловале и у цивилу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су офанзивно деловале, да ли су нападале у цивилу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То ми није познато, нисам приметио, офанзивну нисам.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро. Рекли сте да сте се кретали најчешће блиндираним возилом, зашто сте се баш кретали блиндираним возилом и зашто сте појачавали своје снаге када сте били у патроли?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па због своје безбедности, јер ојачано је ипак а и људи поједини су избегали да се возе с тим возилом, то је чиста мета, јер возач је у најгорој ситуацији свугде.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро. Још једно питање. Да ли у занатском центру који се овде помиње је било седиште неке албанске политичке партије?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Било је седиште политичке партије.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, ко је водио дневник догађаја?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Дневник догађаја је водио вођа дежурне службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вођа дежурне службе?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Гогих Милован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Ви знате да се све заводио у дневник догађаја?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па по правилу и по закону то се ради тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је уобичајено и кад је ратно стање да се све води у дневнику догађаја или не. Да ли се сваки дан бележило шта се ког дана догодило?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ја сам, што се тиче мене све што сам радио бележио у мој извештај и предавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И увек сте предавали?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Куд је даље то ишло и шта, то моја надлежност више није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да, изволите?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Рецимо око овог дневника догађаја, да ли је то законска обавеза, да ли то закон налаже?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Закон све то налаже.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колико сам схватио Ви сте УАЗ-ом возили храну на терен?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Реците ми јесте ли носили и воду?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесмо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте носили муницију?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па ја нисам муницију возио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А ко је возилом носио муницију на терен?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ова друга патрола.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел друга патрола носила храну и воду?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесу и они.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И муницију. А у ком возилу су они возили?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Исто УАЗ-у.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Исто. Јел то исто возило или два возила?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Имали смо два УАЗ-а.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Два УАЗ-а. Реците ми колико људи иде, се вози у тим колима?



ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Највише четворо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Највише четворо.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Плус храна.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Реците ми те патроле казали сте да су биле појачане за време рата, хоћете ми рећи ти полицајци који су били у патролама јел било неке разлике међу њима или не?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није било разлике никакве, има.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није било?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није било.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Папићу ја морам поново да се надовежем на ову ауто-патролу. Упорно говорите друга патрола, никако ми није сад то мало јасно. Кад кажете друга патрола кога Ви видите која је то друга патрола?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То је та друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Константна патрола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је прва?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па то је та прва константна која је стално радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте, то је различито, прва па друга патрола. Која је стална патрола?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Стална ауто-патрола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која. Јел разумете, говорите о првој ауто-патроли говорите о другој, па сад не знам да ли су постојале две ауто-патроле, јер говорили сте да постоји дневна, ноћна ауто-патрола па су се смењивали, само су се људи смењивали, е сад, мене интересује да ли постоји једна одређена стална патрола и друга одређена патрола?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То је једна патрола била а мењала се по сменама, дневна и ноћна смена, прва и друга или како хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што овде имамо одбрану оптуженог Репановића који каже да је постојала једна патрола и да је било јако мало људи и да су неки људи били на боловањима и да је једва скрпио ту једну ауто-патролу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То је та једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је сад друга?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па мислио сам по сменама, то сам мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу Вам реч?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Две смене су то биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи искључиво по сменама?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ако радим ја ноћну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Дајем пример, моја, ако је моја патрола једна то је једна патрола, не може да ради сутра цео дан иста патрола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се догоди да ова која је радила, која је била дневна патрола, да је неко од људи радио и ноћу?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па догоди се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Догоди се. Добро. Да ли има још питања. Одбрана нема, изволите, можете. Представите се, Репановић?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ја се извињавам ако могу само објашњење у вези ове патроле што сам ја рекао тада. Ја сам тада рекао, постојала је једна патрола у току дана, значи нема две патроле истовремено, то упорно објашњава и господин Папић али он то можда не објашњава у смислу да сви разумемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи једна патрола?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Једна у смену, по смени постоји једна ауто-патрола, постоје више патрола, тада су биле можда две, ја не могу да се сетим, једна ради преко дана друга ради преко ноћи па се једна одмара и тако на смену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате питање неко да поставите господину Папићу?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема питања. Добро, изволите?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Прво сам хтео да појасним она два случаја што су цело време спомињана датумски око увиђаја и око погибије доктора Бобана и око погибије истражног судије, тужиоца, мог старешине Горана Величковића из Прокупља и његовог возача. Доктор Бобан је погинуо негде крајем априла, податке можемо добити и званично из Министарства а за мог старешину који је био заменик командира Крушевачке чете из Прокупља, Величковић Горан, они су исто тако погинули почетком маја, била је нека акција горе према Дубрави, Оптеруши, према Ораховцу, Суве Реке, тада смо имали једног погинулог полицајца највероватније и неколико ликвидираних терориста и обавештен је СУП Призрен да би се формирала увиђајна екипа да дође на лицу места, али пошто нису знали лице места, онда је тај старешина са својим возачем дошао до Суве Реке возилом и заједно је преузео сву ту екипу да би их повео горе где се догађај десио на десет километара можда од Суве Реке и на том путу од Суве Реке на једно два километара наишли су на мину и ту су погинули, то је датумски почетак маја, те податке можемо добавити од Министарства или од СУП-а Ниш, или из мог извештаја. Значи то сам појаснио јер је цело време била тема испитивања господина Папића. Друго, хтео сам да поставим пар питања господину Папићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само пре него што Ви кренете. Господине Папићу јесте ли Ви виђали овог човека овде, господина Митровића да долази у Суву Реку?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам видео никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Питање се односи да, пошто знамо да је Војска Југославије имала положај на Бирачу, то је на три, три и по километара од Суве Реке, мислим да је тако. Да ли Вам је познато да је горе био положај Војске Југославије?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Познато ми је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли Вам је познато да је у том саставу било и активне војске и мобилисаних, резервних састава?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Није ми познато.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли Вам је познато да су они силазили у град у Суву Реку, набављали намирнице и тако даље?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесу, силазили су у град у продавници.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли су то чинили у већем броју са возилима или пешице или како, мало ми појасните тај случај?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па са возилима су силазили у већем броју.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А каква су им возила?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Маскирна.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли Вам је познато да су имали другачије униформе од полиције, војска у односу на полицију?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Војска је имала другачију униформу, зелену, маскирну.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли Вам је познато да су били комотније одевени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само приђите молим Вас да би се то регистровало.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Комотније одевени, кад кажем комотније да нису имали све делове униформе и тако даље, на то мислим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да нису имали, него конкретно поставите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ви ми помогните ако је питање сугестивно или погрешно али кажем, да ли Вам је познато да им је униформа била некомплетна у том смислу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била комплетна униформа?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Комплетна униформа је била.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А да ли сте виђали припаднике без капе, без, са марамом и тако то?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам виђао такве припаднике.  
ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Од прилике то би било то.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала Вам. Сада када сте споменули мараме, да ли сте уопште видели неке припаднике да носе неке мараме око главе?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам ја приметио.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оружане припаднике, неке формације или?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, ја приметио нисам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Нисам.  
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре сте. Враћамо се на ову прву и другу смену или, на основу чега тврдите да сте тог 25-ог и 26-ог, радили дневну смену.  
АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Уопште не тврди, уопше.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас. Не, он је само, није он рекао ја тврдим да сам радио дневну смену.  
АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Уопште датума се човек не сећа.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, молим вас. 25-ог је искључен био, 25-ог је био у помоћном објекту до 12,00 часоа, значи чим тако каже, значи да је то дневна смена.  
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Сад ја питам. 26-ог, јесте ли исто били дневна смена?  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не сећам се.  
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како се сећате да сте баш 25-ог били дневна смена?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Сећам се, мора да сам у смену.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада били ноћна смена?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Били смо и ноћна.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, Ви.  
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то је сад питање моје, кад је први пут био ноћна смена након почетка бомбардовања.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били у ноћној смени?  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не сећам се.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Па јесте ли били уопште, не питам кад, ког дана, да ли сте уопште били у ноћној смени.  
ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Био сам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.  
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да нисте сигурни да сте 25-ог, и 26-ог, уопште били дневна или ноћна смена?  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, 25-ог је сигуран. Молим Вас, 25-ог је значи ишао, обилазио пунктове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево, ајде да питамо поново. Јесте ли сигурни да сте 25-ог, били дневна смена?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А 26-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је и то, не зна. Не сећа се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 27-ог?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оптужени има још неки. Изволите?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Хтео бих да поставим Папићу пар питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине Папићу, рекли сте судији да сте били возач ауто-патроле, исто сте рекли да сам и ја био возач патроле. Да ли си као возач патроле смео да оставиш возило, да напустиш возило и да се удаљиш у току смене од возила?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не, никада.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли је то у пракси да напустиш возило?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Не.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала, да ли оптужени имају још нека питања, нема, изволите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Онда кад нисте у смени шта радите?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Одмарамо.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Где?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Ја сам одмарао у помоћном објекту, на спавање и тако то.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: А друга екипа, други возач?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Други возач ради.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не, где он одмара, јел кући или.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Кући.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јер су они били доле рођени и доле имају они сви куће, ја нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Папићу, да ли Ви имате још нешто да изјавите у Вашој одбрани?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: На крају само да Вам кажем да сам ја припадник МУП-а, који је на почетку радног века положио заклетву, да ћу бранити

Уставно утврђени поступак и да сам по тој заклетви поштено поступио радећи свој посао безброј пута излажући се смртној опасности. Имам поверење у овај суд да ће правилно ценити ову моју изјаву а онима који ме, правилно ценити ову моју изјаву, проверити наводе, а онима који се служе својим лажима својим неистинама нека је на част. Толило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Можете сести. Ми смо овим завршили саслушање оптужених, сад већ улазимо у доказни поступак.

### **ДОКАЗНИ ПОСТУПАК**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

**КОНСТАТУЈЕ СЕ да након паузе адв.Горан Петронијевић не присуствује главном претресу.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Да, да, хоћете паузу. Ајдете на секунд.

### **ДОКАЗНИ ПОСТУПАК**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кренућемо са саслушањем сведока Вељковић Велибора, али у сваком случају ја не могу да кренем док се Ви не вратите. Десет минута пауза.

Хвала седите.

**Суд доноси**

### **Р Е Ш Е Њ Е**

**Наставља се после паузе ради одмора у 12,45 часова.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: сви су присутни јел тако. Сведок Велибор Вељковић.

## ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Суд доноси

## РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку саслуша сведок Велибор Вељковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Добро.

**КОНСТАТУЈЕ СЕ ДА је присутан бранилац другооптуженог  
адв.Ненад Војиновић.**

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија молим Вас, пре почетка саслушања сведока Вељковића, ја имам предлог да се издвоји његова изјава дата 22.09.2005.године код Јавног тужиоца, односно прецизније код Заменика јавног тужиоца Драгољуба Станковића, која је узета у Окружном суду у Лесковцу. Ова изјава рекао сам већ да је узета 22.09.2005.године, по члану 504Ј, сматрам да Јавни тужилац није могао да узме ову изјаву у смислу члана 504Ј, с обзиром да је поднео захтев за спровођење истражних радњи и те истражне радње су спроведене односно спроводиле су се од 2004.године и имамо записник о саслушању сведока Вељковића Кри.1/2004 од 05.марта 2004.године, након подношења захтева за

спровођење истражних радњи тужилац не може узимати изјаве од лица које ће бити саслушани као сведоци и на тај, на овај начин он је онемогућио контролу суда приликом узимања изјаве пошто је он ту изјаву узео у септембру 2004.године, а након изјаве његове која је дата суду, и сматрам да, 2005., пардон, извињавам се, грешка је у датуму, па с тога сматрам да је треба издвојити и на њој не може да се заснива пресуда. Ако кренемо сада без тог издвајања онда ће почети предочавање те изјаве и нећемо имати, јел та изјава је у потпуној контрадикторности са потоњом изјавом која је дата у истрази а такође је контрадикторна и са изјавом која је дата у Кри радњи. Према томе мислим да је ово једини тренутак да се врши издвајање а то је предложено још у фази приговора на оптужницу, међутим ово кривично веће је сматрало да то треба да уради судеће веће. Такође и сутра ћу имати исти такав предлог у погледу сведока Јанковић Сретена који је на исти начин саслушан, као и сведок Вељковић, а то ћу сутра.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Слажем се наравно са предлогом колеге, а процесно већ постоји мој предлог за издвајање записника сведока, издвајање записника који су сачињени по 504Ј, осим разлога који је колега навео, имао сам још један разлог да је сведоцима предочена изјава, предочено да су дали изјаву по 504Ј тек по давању исказа, предочено им је да ће тај исказ да се третира као доказ у поступку, тек након што су дали исказ, сматрам да је ово прави тренутак да се одлучи и о мом предлогу КВ веће није одлучило о предлогу већ је рекло да то уради веће, а мислим да је то прави тренутак сада пре давања исказа овог сведока, јер је и он између осталог, као и сведоци Аљи Гогај, Бериша Ђељадин, Дашурија Кући, Новица Ђорђевић, Милоје Гркајац, Сретен Јанковић, Милорад Крстић, Звонко Недељковић,....., Зорана Сикетића и Велибора Вељковића, тако да сад молим Вас да то одлучите о том мом предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још предлога?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Из истих разлога предлажем такође издвајање овог исказа и сматрам да уколико не дође до издвајања овог исказа да ће то представљати апсолутно битну повреду поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја мислим да одбрана није у праву, предлажем да не прихватите захтев.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вељковићу, хоћете само да искључите микрофон Ваш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из увода јасно кад је предочено да се изјаве узимају у смислу члана 504Ј али ратни злочин је једна комплексна проблематика, овде има осам окривљених а то не значи да су сви окривљени сви који су се додирнули 26-ог и 25-ог, 27-ог, на оптуженичкој



клупи за овај злочин, тако да у том смислу треба тумачити и изјаву овде сведока, мени је потпуно разумљиво да се управо тражи издвајање оних списка и оних изјава на којима се темељи оптужница, то је право одбране, али није обавеза суда. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Оппростите судија, само још, само једна ствар сад је. Тужилац је сад изајвио да је пре давања исказа дата, да је речено да је дата изјава по 504, што није тачно, погледаћете, у записнику каже, по даваљу изјаве пристуни грађанин је упознат са одредбом члана 504Ј.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас стоји једна чињеница коју, на коју тужилац сматра да треба да се одбије предлог а која није оповргнута да је без контроле суда а у време кад су постојале истражне радње и кад су се спроводиле, да је тужилац самоиницијативно позвао и узео сам изјаву без контроле суда, да не причам без контроле одбране а све изјаве, а то се види после и у истрази, начин на који је узимана изјава да, што ја не бих сад улазио, јер сматрам да постоје формални разлози за издвајање, да је на недозвољен начин узета та изјава, да се негативно изражавање сведока, мислим да сте Ви то добро упознати са том изјавом у истрази и начином јер је предочавано и тада, сада сведок који ће бити саслушан и он нам је објашњавао како је дошло до одређених формулација изјаве, према томе, зашто се темељи оптужница на изјави која је ван контроле било какве, то је ствари тужилаштва, али мислим да суд мора да води рачуна да на овој изјави, не само да по 504Ј не може да се користи, јер 504Ј не дозвољава апсолутну слободу без обзира на комплексност поступка да ван преткривичног поступка, јел три радње јесу кривични поступак и форма узимања, форма доказа која је законом прописана да би се користила у поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја још једном хоћу да кажем а да не поновим, чињеница је да је ова изјава узета на противзаконит начин и из тог разлога инсистирам да се поштује начело законитости а посебно да се поштује начело равноправности странака у поступку јер узимана је изјава мимо суда, узимана је изјава мимо знања окривљених, мимо знања њихових бранилаца а већ је био покренут некакав поступак, то је противзаконито и зато инсистирам, закон је неумољив да се закон поштује. Ако је тужилац имао оваквих сазнања о којима говори ја се слажам са тужиоцем да је ратни злочин, најтежи злочин који људско биће може да почини, онда је требао да ту изјаву узима на законом прописани начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

**Браниоци оптужених адвокат Вељко Ђурђић, Игор Исаиловић и Татомир Лековић, сагласно предлажу и остали браниоци, сагласно предлажу да се из списка издвоји исказ сведока Вељковић Велибора дат на записнику 22.09.2005.године, у просторијама Окружног суда у Лесковцу пред Тужилаштвом за ратне злочине од стране поступајућег заменика тужиоца, јер је ова изјава узета од сведока на противзаконит начин, мимо знања суда, мимо знања окривљених и њихових бранилаца.**

**Заменик тужиоца за ратне злочине противи се оваквом предлогу бранилаца и сматра да је изјава од сведока узета на законит начин у смислу члана 504ј ЗКП-а.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, само онај део који сам изнео да је у смислу члана 239 ЗКП-а, тужилац већ поднео захтев истражном судији за спровођење истражних радњи и да истражна радња саслушања сведока Вељковића већ била обављена 05.марта, 2004.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је све регистровано.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, ал у овом записнику који је чита, јер ово другостепени, у овом који је основ зашто сматрам да је противзаконито 239 ЗКП а који је био у току.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјава је узета на основу. Само мало.

**Накнадно адвокат Вељко Ђурђић истиче да између осталог предлаже и издвајање записника.**

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То је основно мој приговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из разлога што је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јавни тужилац суду подео захтев за спровођење одређених истражних радњи по коме је сведок Вељковић саслушан 05.марта 2004.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

**Из разлога што је Заменик тужиоца за ратне злочине поднео захтев дана.**

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Поднео захтев за спровођење истражних радњи.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

**За спровођење истраге дана 05.**

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ:

**А да је 05.03.2004.године, истражни судија узео по том захтеву изјаву сведоку у предмету Кри.1/2004 и да због тога није могао тужилац да се користи чланом 504Ј.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала седите.

**Веће доноси**

## **Р Е Ш Е Њ Е**

**ОДБИЈА СЕ предлог бранилаца да се из списка издвоји записник сачињен дана 22.09.2005.године.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кратко једно обајшњење. Овај исказ је тужилац узео на законит начин, то је у фази преткривичног поступка, захтев за спровођење истраге није још покренут. У сваком случају и овај члан на

који се ви позивате члан 239 је у склопу преткривичног поступка. Добро. Сведок нека приступи. Позовите сведока молим Вас. Сведок Велибор Вељковић.

**Сведок Велибор Вељковић са личним подацима као на записнику у претходном поступку.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких измена у Вашим личним подацима.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема. Адреса становања је, која?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Медвеђа, Боже Дреничког 87.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Медвеђа, јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, да, Медвеђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте рођени 1971., јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Михајла?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени у Лесковцу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. По занимању?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вељковићу, Ви сте позвани у својству сведока, Ви сте дужни да говорите истину јер лажно сведочење је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања којим би тиме себе изложили кривичном гоњењу, тешкој срамоти или некој знатној материјалној штети. Да ли сте ме разумели?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужни сте да нам изложите све што Вам је познато о предмету и не смете ништа прећутати. Ви нисте полагали заклетву, па Вас ја молим да у том смислу положите сад заклетву. Прочитајте текст заклетве наглас.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ:

**Заклињем се да ћу о свему што пред овим судом будем питан говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате зашто сте позвани, испричајте нам у време бомбардовања, где сте били, откад сте у Сувој Реци, колико сте дуго у Сувој Реци, на којим пословима и задацима сте били па нам испричајте укратко о свему?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У Сувој Реци, Секретаријат у Призрену ја сам од 23.августа '94.године. Од момента када сам курс у Вучитрну и завршио ја сам ту распоређен до јуна месеца '99., када смо сви заједно напустили простор Косова и Метохије, имао сам радно место полицајца и међутим од '96.године, већ сам почео да радим у локалној делатности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви активан полицајац?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте, да активан. Значи у локалној делатности а од '97.године, пошто се распоред рада водио до тада ручно, прешло се на то вођење аутоматске обраде података и онда је из управе нашег министарства стигао допис да командир станице по својој процени одреди два човека који ће да раде на месту тог административног радника и он је одредио мене и Јовицу Станковића, мада тај колега Јовица Станковић је пре тога радио али онда је после тога мене убацио и онда сам ја те непуне три године остао да радим ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када значи, од?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Од '96.године, односно од '97.године, кад је то од ручне прешло на ту аутоматску обраду података до тада, онда сам све радио на том распореду рада и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте били на пословима и задацима евидентичара?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е да, али и даље сам остао да будем полицајац, значи одлуком старешине ја сам могао да променим само другу делатност и готово. Долазио сам на послу у униформи, и тако, исту сам плату примао као и онај што је радио на улици, иста права, обавезе и све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте становали у то време. Значи идемо '99. година, март месец, бомбардовање 24-ти, где сте били?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам марта месеца био у помоћном објекту полицијске станице Сува Река, који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ту и становали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, ту сам становао, ту сам седео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту Вам је и канцеларија била?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад испричајте нам, кад Вам почиње радно време?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Радно време углавном је почињало од 07, до 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Испричајте нам све што је било, рецимо 26-ог марта, шта се догађало, када је почело бомбардовање да ли сте имали неке посебне?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Када је почело бомбардовање припадници посебне јединице су ишли на терен, нису били у згради полицијске станице, вођени су на посебном задатку а ови што нису припадници полиције, били припадници посебне јединице, остали су у просторије полицијске станице да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су припадници Посебне јединице полиције, јел то у оквиру ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, у оквиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било људи?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу да кажем бројчано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Значи не знате колико је било припадника Посебне јединице?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не. То бројчано не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Ко је био надређен тим припадницима Посебне јединице полиције у оквиру Суве Реке?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: За то је био заменик командира задужен за њих, Драган Борисављевић, он је био задужен само за станицу Сува Река а за цео Секретаријат Вељко Раденовић, он је био заменик начелника одељења и он је био за све њих задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посебне јединице полиције, да ли су биле у време бомбардовања у оквиру полицијске станице?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Врло слабо. У полицијској станици слабо су се задржавали више су били на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они били обучени, је ли исто у униформе су имали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Униформе, сад не знам, они су различито мењали те униформе, те плава, те зелена, то не могу да кажем баш тачно боју униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву сте Ви имали униформу, да ли се разликовала униформа активног састава, активног припадника полиције и резервног или је то, или сте сви имали исте?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Иста је била, исте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам какве сте униформе Ви носили у то време?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам носио плаво затворену униформу и имала је шаре неке што су мало биле отвореније боје али исто плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то плава маскирна?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, плава маскирна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На глави, шта сте имали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Качкете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте носили, качкет?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је писало нешто на качкету?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Имао је амблем, друго ништа није писало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око рукава, јесте ли имали неке ознаке?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, на рукаву су имали, е сад не знам да ли је само било на левој или и на левој и на десној руци «полиција».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А око рукава, да ли сте имали неке траке разних боја?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То је било из почетка да се траке носе, па после тога нико није, слабо се то поштовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто су се носиле те траке, који је разлог би?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Те траке су се изгледа носиле да би се знало ко је полицајац ко није, евентуално ако неко злоупотреби униформу па да се зна ко је злоупотребио или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које боје су биле те траке?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Биле су жуте, беле, још неке боје су биле али не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли те боје нешто означавале или не?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па они су причали да који дан како долази коју боју да стављамо, то је мало било из почетка после се то није поштовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте од оружја имали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Од оружја ја сам имао аутоматску пушку и пиштољ ЦЗ 99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као активан полицајац, да ли сте имали бомбе?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су уопште припадници активног састава имали, били задужени бомбама, да ли Ви то знате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Комплетно око тога, око задужења бомби ја нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви имате нека средства везе?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, 24-ог марта '99.године, како је организовано обезбеђење полицијске станице?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па обезбеђење полицијске станице организовано је ту на стражарским местима у непосредној близини станице, е сад не могу да се сетим колико су стражарска места била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко је био на тим стражарским местима, јесу ли то били само припадници активног састава или су били припадници резервног састава?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Били су више припадници резервног састава, али не могу тачно да се сетим ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, пошто се овде спомиње звоник да је и ту, да су се и ту држале неке страже, да су били неко обезбеђење, да ли Вам је познато, да ли Ви тих дана видите некога да се налази на звонику?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мени је било познато али ја не могу да се сетим тачно ко је ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада били на звонику?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никада. Реците ми, ту у помоћној згради осим Ваше канцеларије где Ви водите евиденцију, да ли постоји још нека канцеларија?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У приземљу канцеларија и за криминалитет је била, општи и привредни и била је, радио је радник задужен за криминалистичку технику, а са друге стране је било издавање возачких дозвола и регистрацију возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко је био од радника задужен за криминалистичку технику?



СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Тодор Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли искључиво он радио?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Он, само је један био, сад не знам за систематизацију радних места да ли су били више предвиђени или је само један предвиђен, то не могу ништа да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли рецимо Ви видите када он иде на терен, у помоћној згради сте, да ли можете да, да ли имате неко сазнање и јел можете да видите.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, јер ја сам радио на спрату, он је радио доле, случајно ако се деси да ја силазим са спрата могу да га видим ако случајно негде оде а овако не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, како сад функционише то, како Ви то водите ту обраду података, да ли Вам командир даје рецимо распоред патрола, распоред рада па Ви, како то, опишите како Ви то обрађујете податке?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Прво се пусти компјутер да сам направи распоред рада и онда се код старешине однесе да он види распоред, ако није задовољан тим распоредом он хемијском оловком исправи тај распоред рада и каже како да се уради и онда се у компјутер накнадно те исправке у распореду рада изврше, јер то компјутер омогућава и онда се пусти да се одштампа и толико. А овај стари распоред рада што је био пре тога то се цепа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Компјутер је у Вашој канцеларији?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сад како, идете, значи компјутер избаци распоред рада и Ви сад одлазите у главну зграду?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, код командира и он види распоред рада, да ли је задовољан тим распоредом рада или не, ако треба да се изврши нека промена он онда каже шта да извршим, какву промену и онда ја извршим и толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то рад, какав рад, који распоред рада, чега, шта треба да се уради у току дана или какав је то распоред?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Распоред рада не у току тог дана, него за сутрадан распоред рада се ради а за тај дан је већ направљен претходног дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тај распоред да ли је рецимо, да ли је направљен и распоред која екипа ће бити дежурна следећег дана?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Све је то направљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је прављен распоред у смислу које су ауто-патроле, ко сачињава ауто-патролу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте, све се то сачињавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато, да ли је постојала ауто-патрола при полицијској станици?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: При полицијској станици док нису почели сукоби постојала је, међутим после тога то је врло слабо функционисало, значи по потреби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу слабо је функционисало?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па по потреби ако се оде да се узме нешто у хотелу «Балкан» за храну или евентуално пошта да се однесе у Призрен у том смислу је то функционисало иначе овако као у овим садашњим мирнодобским условима где се обилази град и врше се те патроле позорнице то није функционисало. У време ратног стања, у време напада те ОВК-а на полицију, то није функционисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било напада ОВК-а на полицију?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од рецимо 25-ог, 26-ог, после бомбардовања?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: 26-ог, 26-ог, ја, значи та непосредна близина можда 100, 200 метара око Суве Реке није било, а већ посебна јединица где је била на терену то не могу ништа да гарантујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми ко је радио у дежурној служби?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У дежурној служби, мислите у време вршења бомбардовања, јел тад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Знам да је радио Зоран Аризановић, Милован Гогић и Горан Ђокић, знам да су они радили, е сад, да ли је још неко радио не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато. Испричајте нам, 26-ог марта 1999. године, да ли се нешто значајно догађало у Сувој Реци?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То се и догађало и због чега сам ја овде дошо. Догађало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам све што знате, шта се то догодило 26-ог, где сте Ви 26-ог у јутарњим сатима?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам 26-ог марта у јутарњим сатима био у том помоћном објекту, бомбардовање је два дана пре тога почело, проглашено је ратно стање од непосредне ратне опасности, распоред рада већ од 24-ог марта па до момента повлачења је значи само да кажем формално вођен због компјутера и ту ми што смо остали у станици да радимо само се водило дежурство и ови остали у приправности, мада смо и ми понекад мењали те дежурне који су радили, међутим, ујутру, ја сам био у тој згради која је помоћни објекат полицијске станице, и негде у поподневним сатима, можда је било дванаест сати или један поподне, то не могу да знам, ја сам изашао из станице, пошто сам био ту сам, а било је

ратно стање постојала је велика опасност да та зграда а и зграда самог ОУП-а буде бомбардована, ја сам ту изашао из станице, закључао врата те своје канцеларије, и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама добро.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Добро ми је. И када сам отишо тамо у дежурној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говорите да је то било или дванаест или тринаест часова?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ја сам Вам рекао, ја сам ту кад сам давао изјаву тај случај због чега сте ме и позвали, то је било од прилике између дванаест и петнаест часова, тај догађај. Тад када сам ја изашо из тог помоћног објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било кажете дванаест, тринаест?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па тако између дванаест и тринаест часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и где одлазите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам хтео да уђем у просторије дежурне службе, међутим када сам пришао испред самих улазних врата мој тад претпостављени старешина Радојко Репановић, не могу да се сетим како ми је рекао али лепо знам да је хтео да ме пошаље са једном групом људи, значи то је био, за ког сигурам, за ког нисам сигуран не могу да кажем, у тој групи људи је био Радован Тановић који је на жалост седам дана пред повлачење погинуо, био је Слађан Чукарић, само да видим још ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако, сконцентришите се, чега се сећате.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мирослав Петковић и не знам још ко је ту био, они су били аутоматским пушкама наоружани, е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где они стоје?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Они су стајали ту у непосредној близини, ми смо се фактички мимоилазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи на путу од помоћног објекта?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Значи на улазу у зграду СУП-а, ОУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у згради ОУП-а?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У тој згради ОУП-а Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у том?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И ја не могу да разумем шта је мени тај командир станице рекао, значи ту наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Ви видите командира?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ту у мојој близини на метар од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И он мене тера једноставно да се ја придружим тој групи људи која видим негде је кренула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то видите да је кренула?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Тако што су били са прслуцима, имали су маскирне прслуке обучене на себи, имали су од аутоматске пушке оквире, пушке су им биле аутоматске у рукама су носили, е сад не знам да ли су ременике скинули или нису, са расклопљеним оним металним кундаком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то значило?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И онда су они једноставно негде хтели да крену, међутим ја по ономе како је било одмах сам укапирао да се ради, негде да желе да крену у убијање и онда ја једноставно сам рекао, не могу тачно да се сетим речи, али једноставно сам рекао да не бих, нисам желео ту да идем, с обзиром да се ради о чистом кривичном делу и о најопаснијем прекорачењу овлашћења који има полицајац, значи да смо начисто, свако овлашћење које ми прекорачимо није опасно осим те репресивне употребе ватреног оружја која више, која је најопасније и ту више исправке нема, ту иде кривично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како они држе аутоматске пушке?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па у рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У рукама?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како јел то спремно на готовс, шта?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја нисам знао да ли има метак у цеви или нема. То ја не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али држе у рукама?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Али у рукама су држали, и онда ја кад сам то одбио он ми није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли још био неко?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Били су ту још неки резервисти али не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Тановић, Чукарић, Мирослав Петковић, да ли је још неко?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ту су били још неки али не могу тачно да се сетим ко је био, било је и активног и резервног састава, и ја улазим у просторије дежурне службе и ту седам, е сад не могу да се сетим да ли је био Милован Гогић баш у тој просторији дежурне службе на месту вође смене дежурне службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што улазите у дежурну службу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па зато што сам ту хтео да седим, нисам хтео тамо да будем сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте пошли када сте изашли из помоћног објекта?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У зграду станице, ту сам ја кренуо лично.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Судија, само да помогнем ако може да се предочи скица па да нам означава неким словима или детаљима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ова скица верна, јел одговара стању како је било?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте, одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То је та скица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви из помоћне зграде полиције крећете у дежурну службу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где тачно видите господина Репановића?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Овде где сам ја пипнуо прстом, ту од прилике, можда једно два метра, од главног улаза у зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од главног улаза.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да од тих улазних врата али не где пише два, него где пише један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту, значи испред улаза број један Ви видите господина Репановића?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А где су ти људи, где је Чукарић, где је Петковић, где је?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: А они су можда једно два метра испред њега и онда ја улазим у просторије дежурне службе са Милованом Гогићем не могу да се сетим шта сам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас прекинем. Пре него што улазите у дежурну службу да ли видите нека возила ту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Била су само службена возила али то су од прилике била овде, е сад колико су била то не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи видите само службена возила?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да само службена возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, улазите у дежурну службу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Улазим у дежурну службу, није било од прилике период пет минута, у просторији за задржавање лица, два три дана пре тога био је један човек можда тежине 90 килограма, висине негде око

180-190 цм, по мојој процени старости био је негде око 55 до 60 година, и тачно ја не могу да се сетим, они узимају кључ из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре два, три дана је још био ту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Два, три дана пре тога је био тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви то знате ако сте у помоћном објекту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ја сам сваки дан долазио ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте долазили сваки дан?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, значи ја нисам смео кући да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где га видите, јел то неки притвор, просторија?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То је просторија као за задржавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је та просторија у приземљу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да у приземљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У приземљу.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Значи један мали ходнички кад се гледа, кад се седне на столу вође смене дежурне службе, један мали ходнички и та просторија десно. Она је била од дежурне службе можда удаљена једно три метра, више није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви морате да видите кад идете у дежурну службу, баш можете да видите просторију притвора?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Само се виде, види се види, виде се врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли врата отворена или затворена?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Закључана су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па откуд знате да је унутра притворено лице?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ја сам чуо два, три дана пре тога од колега да су довели то лице, због сумње да је извршио оружани напад на патролу полиције, значи у својству осумљиченог је ту доведен, е сад, то што сам рекао, ту нисам рекао а сад ћу да кажем у вези тога да ли је њему пошто је он добио својство осумљиченог да ли је њему постављен адвокат, да ли је ту истражни судија долазио, да ли је њему решење о задржавању донешено то ја уопште не знам, по правилу тако иде кад је осумљичени, да ли су они доносили решење о задржавању или нису и да ли су прослеђивали рад, ја то појма немам. Не могу да се сетим ко је узео кључ од тог притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где кључ стоји?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Кључ је стајао поред, на једном чивилуку изнад вође смене дежурне службе. Они узимају тај кључ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Неки од колега, не могу тачно да се сетим, узимају кључ, откључавају га и изводе га ван, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам видео кад је изведен, није било пар секунде, ја сам чуо, не могу да се сетим колико пуцња, али он је био изведен, само да Вам кажем, ево овде, од прилике овде где пише двориште, ту је био изведен и пуцано је, кад сам ја изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то наспрам ове гараже што овде стоји?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То је, ево овде где сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код главног улаза?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ево овде, главни улаз где пише од прилике ту је негде било. Пуцањ чујем, кад сам изашо вани човек је био мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је око њега?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Сад тачно не могу да се сетим ко је све био око њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите Петковић Мирослава. Покушајте да се сетите, вратите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Знам да је био ту Тановић, а сад ко је још поред њега био то не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чукарић?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Нисам сигуран, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Репановић, јел га видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Репановић, е сад и њега, не могу да се сетим да ли је био у, тамо напоље или је био у канцеларији, то не могу тачно да се сетим. Човек је већ био мртав, пуцано му је да ли у главу или у груди, не могу тачно да се сетим, није било пет минута, та група Тановић и још ко је био с њиме кренула је ка Рештанском путу, ка правцу Студенчану и онда кад су кренули није било, то је било у року од пет минута, он је убијен, иде се тамо ка Рештанском путу и после непуна пет минута ја сам чуо из аутоматске пушке пуцње, нисам ја знао тачно ко је та породица, мада је била та кућа удаљена од зграде станице можда једно стотинак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи након пет минута, већ чујете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Убијен је тај човек, одмах се иде у тој кући и после пет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је та кућа, ајде покажите нам на скици, Ви видите, значи крећу Рештанским путем, овде видите означене албанске куће тако стоји у овој скици, која је то кућа, имате овде кућу ОЕБС, у оквиру тога јел Ви видите која је то кућа?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То је ја мислим или ова средња или ова последња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, у оквиру куће ОЕБС-а, дајте ми смернице која?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Одмах преко пута аутобуске станице, аутобуска станица па ови објекти, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви видите ову парафирану овако кућу ОЕБС-а, да ли можете ту да се сконцентришете, јел то ту, јел у том делу крећу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, да, то је овде, ево ја сам мислио за ове овде али није то, погрешно сам видео, значи то је ово овде, ту, лепо је скицирано, јер овде аутобуска станица, овде је кућа, е сад да ли је ту био ОЕБС, или није био ОЕБС ја то баш не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви видите ту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И ја једноставно чујем из станице пуцње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из станице пуцње?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не, људи тамо иду, ја седим у станици а тамо у правцу те куће чујем пуцње из аутоматске пушке и пар секунди није било ја гледам људи беже, једноставно организована колона људи, беже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након пуцања према тој кући?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Након што су људи ушли тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко улази, који су то људи, јел то ваша полиција?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Наша полиција, него шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има још неких формација ту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не, нема ту, више није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво ваша полиција?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Искључиво наша полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је људи ту било од прилике?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Који су бежали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, који иду према тој кући, колико је то људи, ваша полиција, колико од прилике, јел ту има доста људи, колико је по Вашој процени?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мислим да су они четири, пет кренули, ко је све кренуо не могу тачно ја да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то прва кућа гледано с леве стране, како Вам стоји кућа ОЕБС па с леве стране, јел то прва кућа где они пуцају па људи беже ка аутобуској станици и друга кућа, која је то кућа?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја мислим да је то ова ОЕБС где пише па овде десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОЕБС, значи?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па овде десно, ја мислим да је то та кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи кућа ОЕБС па до ње, с десне стране?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е да, да.



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И онда људи једноставно кад су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ми показати где Ви, да видим ја тачно где Ви показујете, јер ми немамо овде те услове као што имамо услове у Устаничкој да можемо сви да видимо, то је та кућа. Ту пуцају?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ту се онда чује страشان пуцањ, та група од не знам колико полицајаца која је кренула тамо, они су већ почели да пуцају, људи су да би спасили живот почели да беже вани, и лепо сам видео од, из станице како људи беже ка дворишту аутобуске станице, да би спасли живот, међутим неки су ту одмах падали мртви а неки који су промашивани они су бежали тамо ка том тржном центру, нису били погођени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Ви то посматрате, где сте Ви?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја посматрам после тога када сам ја чуо пуцањ, ја посматрам овде где пише «стаза» полиције, полицијска станица па где пише «стаза», то је било можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то удаљено?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па можда негде око 100-120 метара, нека је удаљено, више није могло да буде удаљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви видите падају људи?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја лепо гледам падају људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убијени?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да. А неки беже који нису погођени метком и лепо их ја гледам овде иду ка дворишту аутобуске станице и тамо у том тржном, ка том тржном центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли и даље пуцају према њима?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И даље се, пуцњи су и даље, непрекидни рафали, нон-стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко у том бежању пада?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У том бежању су падали људи мртви а неки нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сад не говоримо за кућу, ту сте рекли да је, јесте ли видели колико је људи пало код те куће, да су убијени?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То не могу тачно за број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете. Дакле, сад ови људи који беже према аутобуској станици, на том путу јел видите да ли је неко убијен?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не у дворишту аутобуске станице и на путу већ нико није убијен, јер су они, нису нишањени, него су насумично пуцали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И јел их неко усмерава у том пуцању или како?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко усмерава где они да иду или Ви мислите да они то сами иду према аутобуској станици, како?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ко да ли иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти људи који беже?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Они сами иду, нико их не усмерава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами, нико их не усмерава?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И онда они су тамо отишли у том тржном центру, сад не могу да се сетим у ком локалу су ушли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите на овој скици, где су, улазе у тржни центар, јел то ово «улаз у занатски центар»?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е баш тако, ту је тај улаз у занатски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где сте Ви сада?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја исто овде, ту где сам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даље стојите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да и даље стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све то можете да видите одатле?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Одатле, кад су ушли у занатски центар ту већ не. У занатски центар не, то се не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта Ви сад радите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Кад је почело већ то убијање, у међувремену сам видео испред, овде на овој главној магистрали једно теретно возило камион, да ли је било застава или које возило ја то уопште не знам. Ту је већ било паркирано, да ли је то било возило СУП-а или је то било цивилно возило, то ја уопште, у то не могу да залазим јер не знам да ли је носило оне таблице М или је носило цивилне таблице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми то возило, јел то возило сте приметили у току тих акција?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не, ја сам то возило приметио када је почело убијање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је почело убијање?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да. Из правца Призрена да је дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из правца Призрена?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то, какво је возило, теренско, какво је возило?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То спада у теретна возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У теретна возила?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде опишите то возило ако нисте сигурни да ли је возило СУП-а, цивилно, како изгледа, јел то?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па има кабину, има место за возача и још два човека поред возача и овамо има приколица, цирада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приколица?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је цирада?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим какве је боје била али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се боје?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, да, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел затворена цирада?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел затворена, спуштена цирада?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте спуштена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико излази из тог теретног возила?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То не могу да се сетим јер тог човека стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел један човек излази или?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Један је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један је возио?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел видите да је још неко изашао?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само видите тог једног који је возио, возача видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да возача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он ради, где паркира то возило?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То возило је паркирао овде, на самој раскрсници улица Цара Душана-Рештански пут, овде Приштина где пише па преко пута, одмах преко пута станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И онда када је то све почело, мој командир Радојко Репановић онда је рекао да се мора иде у утовар тих лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се он појавио сад?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Он је био, сад не могу да се сетим да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у станици или?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим баш да ли је био у ходнику полицијске станице, или је био испред станице, та три четири метра горе доле, то не могу да се сетим да ли је био, значи да ли је био у дворишту или је био баш у ходнику, то не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где чујете да он говори, јел се окрећете, где се налази, ако кажете да чујете да он говори, шта је рекао, тачно шта је рекао?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим тачно, али ја знам да је мене терао да идем са Сретеном Јанковићем и са Ивицом Новковићем да утоварам те лешеве који су већ били овде испред ове куће на Рештанском путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да утоварујете лешеве?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да се утоварују ти лешеве у тај камион што је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао да утоварујете лешеве у камион који је дошао?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да. Међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме то говори само Вама и Сретену?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, мени, Сретену и Ивици Новковићу као припадницима резервног састава полиције јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер Ви. Добро.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јер је Ивица Новковић и Сретен Јанковић су припадали том резервном саставу у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад их Ви видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Они су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте их набројали због тога Вас питам кад их у ком моменту их видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Они су баш били у тој згради станице кад сам ја наишао они су ту били вероватно вршили су то обезбеђење објекта станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте их видели у станици?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим баш да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где их видите, то Вас питам, где их видите. Где видит Сретена, где видите Ивицу Новковића?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То већ не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту их видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Они су били ту у том кругу станице и онда већ мени тад није било право то што је почело да се ради, да се убија међутим, већ то је било ратно стање, даље супростављање да ја не желим да идем у утовару лешева је већ било опасно по мене јер ипак то је рат, у

ратном стању ако се деси да одбијеш било какво наређење може да се деси и да погинеш од стране својих колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одбили сте да идете, да, шта сте рекли да идете да убијате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам одбио да убијам, то ја нисам хтео да радим без обзира то што у закону пише да се не сме радити ја, или нека и пише да се сме да се ради ја то нећу да радим јер мени људи ништа нису скривили да ја узмем пиштољ и пушку и из чиста мира да убијам не. Јер ни један од тих шест тачака за ту употребу ватреног оружја није био испуњен то је друго било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта кажете Репановићу ја нећу да убијам, шта кажете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја не могу тачно да се сетим али ја једноставно сам њему ставио до знања да ја ту не желим да идем да убијам људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он шта каже?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И он ништа ми није реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да смо начисто, по правилу службе ја сам као човек дужан претпостављеном старешини да извршим наређења осим, тамо се каже ако то наређење не представља извршење прекршаја или кривично дело, међутим ово није прекршај већ је кривично дело и онда ја нисам једноставно хтео и због себе и једноставно због своје личне безбедности. Да насрнете на човека, да пуцате у његову кућу, може да се деси да и он пуца на вас, да ви погинете или да вас онеспособи за живот то је ипак рат, ту нема причања, у кућу човека ког насрнете да пуцате ту нема шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Вељковићу и шта, он Вам каже да идете да утоварујете лешеве?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Крећем ја, већ то је било кажем Вам даље супротстављање по мени врло опасно, ја сам морао да одем без обзира како се то тумачило, ја заједно са Сретеном Јанковићем и Ивицом Новковићем крећем у утовар тих лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време јел чујете и даље пуцање?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Кад сам утоварао лешеве за то време већ после, можда после минут, два већу чујем пуцњева тамо у правцу Друштвеног предузећа «Метохија вино», е сад, не знам ти људи у ком локалу су ушли, ја крећем са тим двојицом колега у утовар лешева, ја заједно са Сретеном Јанковићем сам утоварао те лешеве, међутим Ивица

Новковић он је само ишао с нама формално, он нити је хтео да утовара лешеве а још мање је убијао, значи он никога нити је убио, нити је утоварио он је само онако формално с нама ишао био је од нас удаљен једно десетак метара, а ја сам, ја Вам кажем заједно са Сретенем, кад сам ја кренуо, заједно је са мном кренуо и Сретен Јанковић и Ивица Новковић, ми утоварамо ту те лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где је камион?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Камион креће с нама, значи камион први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде опишите јел камион иде испред или ви идете испред?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Испред, испред нас иде и он стане ми утоваримо леш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви иза камиона?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, цирада се после тога подигла и онда се ту утоварају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се подигла цирада, да ли Ви видите јел има, да ли је празно унутра?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Празна је била нема шта, приколица је била потпуно празна и онда ми кад смо те лешеве, не знам колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који први леш сте утоварили, где се налазио тај леш?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Испред куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред ове куће где.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да испред куће, те куће Бериша, после сам, кад су те оптужнице покренуте у новини сам прочитао да је то кућа чије је презиме Бериша и ја их утоварам не знам тачно колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај леш који сте први утоварили, јел то био мушкарац, женска особа?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да Вам кажем, претежно су биле жене и деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо по реду, значи тај први леш који Ви утоварујете јел то мушки?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, то већ не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Како је изгледао јел то био у униформи леш или.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, цивилно, сви људи које сам утоварио ни један није био у униформи, сви су били у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава са овом групом која кажете иде напред да убија?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Та група, она иде за њима и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За киме њима, тим народом?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: За тим народом који је бежао да би спасио живу главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи они су испред а Ви иза скупљате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Људи иду испред, ови људи који су пуцали у њих иду иза њих и после минут два ми крећемо са камионом на утовар лешева који су били овде испред куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте лешева утоварили?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја за те лешеве не могу да се сетим тачан број, на том Рештанском путу што сам утоварао не могу да се сетим тачан број колико су утоварени и онда сам ја чуо пуцњеве тамо који су се чули по мојој процени из правца «Метохија вино» Друштвено предузеће, у једном тренутку се чула детонација ручне бомбе, е сад, да ли су они бацили једну или више ручних бомби то ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко они?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Људи који су били тамо и који су убијали те Албанске цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се Ви налазите сад, кад видите да убијају те људе, где сте Ви?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Пазите, ја сам само чуо пуцњеве а ја сам кренуо са овом, на овај Рештански пут ја сам кренуо да утоварам лешеве, али док сам утоварао од тог места тај тржни центар па нек је 100-200 метара удаљен од мене али не верујем да има 200 метара, нека има 150 по мојој процени, не могу ја све тачно да проценим и онда ја утоварам леш, не знам тачно докле смо ишли тим Рештанским путем, враћамо се назад, међутим ја чујем и даље пуцњеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се враћате назад?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ми се окрећемо ту у тој непосредној близини на Рештанском путу, не могу тачно да се сетим где смо се окренули и враћамо се ка згради станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, док се још нисте вратили, испричајте још о тој што кажете пуцњави, да ли је било пуцања из тих кућа, да ли је неко на вас дејствовао?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не. Ту нико није пуцао, на нас нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто кажете да су то биле куће Бериша, да ли из тих кућа неко пуца?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: На нас нико није пуцао, оно што је било ни један услов за ватрено оружје да се употреби није испуњен био, немам шта ја да кријем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У те куће, где је то било прво убиство?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте један леш покупили или сте више?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Више њих је било али не могу да се сетим, један није био, више од један је био али не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи више од једног је било?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Више од једног али не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то неко двориште, дајте мало опишите како изгледа, где се, где је лоцирано?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па то је било поред самог пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред самог пута?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Поред самог пута, можда једно два, три метра је удаљено од пута, мислим да то није њихово већ да је то државно, то као јавна површина што се води, а мало ниже, јер су они били поред самог пута па нек је било удаљено од тог Рештанског пута та кућа 20 метара, више није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од прилике колико може да буде лешева код те куће, од прилике, по Вашој некој процени, ипак Ви утоварујете Ви знате, ко би други знао?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: По мојој процени нека буду четири, пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири, пет. Да ли неког препознајете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак сте Ви дужи период?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не, никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја нисам био радник на сектору, то секторски радници на сектору они познају људе, међутим ја на сектору нисам био и не, никог нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то старији људи, млађи људи?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па могу да Вам кажем да су били ипак млађи људи, нек су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По вашој процени?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па нек су имали 45-50 година, више нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека женска особа међу њима, међу та четири, пет леша, да ли је била нека женска особа?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То не могу ништа.



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад око те куће, кажете кад сте чули пуцање, јел то, каква је то пуцњава била, рафална, појединачна, каква је то пуцњава?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Била је ту пуцњава из аутоматске пушке са кратким рафалима, кратка рафална паљаба је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте те лешеве утоварили?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава сада према том занатском центру, шта даље чујете осим то што сте рекли да сте чули детонацију?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И пуцње из оружја, да ли је то. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите где се пуца?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Само чујем правац где се пуца а не видим где се, ко пуца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, али чује се. Друго је видети друго је чути. Јер ту су биле и зграде није могло да се види од тих зграда, ја сам био на овом Рештанском путу а они су били тамо према Цара Душана улици, ја ништа нисам могао ту да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте прилазили том занатском центру?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Кад смо се, кад сам ја те лешеве утоварио и кад смо се окренули, онда после тога дошли смо до зграде станице и отишли доле ка бензинској пумпи да утоваримо, пошто сам чуо, не знам тачно од кога да има још лешева да се утоваре, е тад кад сам отишо ка бензинској пумпи онда сам ја видео ту да су били људи у једном локалу можда по мојој процени има једно тридесетак квадрата величине, годину или две како је био направљен и отворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то локал?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не знам како се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кафић, пицерија?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мислим да је била пицерија, да је то личило на пицерију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је рекао да ту још има лешева?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао кад сте Ви кренули према бензинској пумпи, ко вам ту каже има још лешева?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам чуо од колега тачно не могу да се сетим од којих колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је од колега поред Вас?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам чуо у станици, или испред станице су биле колеге кад су рекли да има још тамо лешева у правцу, јер ја сам чуо пуцањ баш у том правцу «Метохија вино» у правцу бензинске

пумпе. И онда ја ту са тим , са камионом и са Сретеном Јанковићем ја одлазим тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тог локала?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, у правцу бензинске пумпе, међутим видим ја ту били су неки људи из цивилне заштите окупљени око тог локала, значи од места где сам ја видео, то је било можда десетак метара, и онда ми прилазимо тим камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите ко ради на бензинској пумпи?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не. То ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели, па јел радио неко?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел пролазите поред бензинске пумпе зато Вас и питам, да ли видите да ли ради неко?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да Вам кажем, ја разуме питање Ви које кажете, ја ту нисам видео никога да ради ту су били људи на тој бензинској пумпи ја сам мислио пошто је рат да нико не ради. Претходних дана, пре него што је почело бомбардовање знам да су радили већина људи Албанске националности одакле су то ја појма немам, и знам да је радио само један Србин из Призрена али у том времену, тај Србин из Призрена је био на одслужењу војног рока не знам тачно где, и онда питали су ме прво кад сам ја на прво саслушавање био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте сад то, него испричајте даље шта је било. Значи пролазите поред бензинске пумпе, не видите никога?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Нико ту у бензинској пумпи од радника нико није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и долазите до?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Долазим до те пицерије, до тог кафића како да крстим, која је удаљена можда десет до петнаест метара од улице Цара Душана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је та улица?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То је ова главна улица, овде, где пише Приштина-Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је улица Цара Душана?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, то је била улица Цара Душана, сад не знам како се зове, то је главна била улица. И онда ту видим људе који су били из Територијалне одбране, били су неки људи Ромске националности можда старости 17-18 година, можда су неки били и млађи. Од активних полицајаца ту сам видео покојни Тановић, ту је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Тановић?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ту испред тог објекта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред пицерије?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Испред те пицерије је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред улаза или где?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па тако ту испред улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Био је резервиста Мики Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се он налази?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Исто у тој, у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред Тановића или где?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па тако ту у непосредној близини можда два, три, четири метара нека је удаљен више није био. Био је и Слађан Чукарић, ту је био покојни Бобек, Слободан, не Слободан него доктор Бобан као директор Дома здравља у Сувој Реци, и онда ја кад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради Мики Петковић, шта ради Тановић, шта ради Чукарић, ту испред те пицерије?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ту су стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како стоје?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Стоје, стојећи став.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пушке?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Пушке у руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су, јесу ли уперили негде те аутоматске пушке или?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па они су уперили нису баш уперене тамо у људе него су лево уперене али ја када сам после, када сам ја наишао са Сретеном Јанковићем ја сам ту видео мртвих људи колико сте хтели, један врз другог сви од ред, крв, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У тој писерији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Ви улазите у пицерију?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Улазим ја у пицерију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви чули пре тога да су пуцали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ја, да чуо сам ја пре тога да су пуцали, кад сам ја оне лешеве, кажем Вам утоварао, ја сам већ чуо тамо у правцу «Метохија вино» пуцањ, пошто је «Метохија вино» само преко пута те пицерије, ја нисам могао тачно да одредим објекат, локал где су се ти људи сакрили, јел ту је било више локала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајт, кажете чујете пуцањ?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел више пуцњева било или један пуцањ?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па више пуцњева, добро ја у смислу можда сам ја погрешно, значи пуцњава је била. И онда кад сам ја наишо на та врата ту је да Вам кажем било мртвих људи много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам каже да уђете унутра?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ја сам сам ушао кад сам видео врата испред, они, кад сам ја видео да су ту се људи у том објекту окупили, ја сам сам ушао и видео сам од улазних врата мрвте људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врата отворена?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Врата су била отворена, па да, е сад не знам да ли су проваљена или нису била проваљена то ништа не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко нешто говори, јел говори Тановић, јел говори Мики Петковић, Чукарић, Бобан?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, нико ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа не говори?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви самоиницијативно улазите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја нисам ушао унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Него сам ја ушао испред улаза, значи, да пошто од пута, од дворишта се улази, ја сам видео из дворишта видим мртве људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било по Вашој процени?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: По мојој процени на оном претходном саслушању прошле године што сам дао изјаву ја сам рекао да је било ту око 100 људи, међутим то је била моја погрешна процена, ја сам ту морам да постанем самокритичан дуплирао број, читао после у новини, није било око 100 људи већ је било 48 све укупно, значи са овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не то што сте читали, него Ви колико видите, колико Вама то делује да видите људе, пустите шта сте читали, него кад сте дошли видели сте лешеве, видели сте људе, колико по Вашој процени је?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: По мојој процени можда 30 до 40 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад реците како, јел то, јел има жена, јел има деце, јел има?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У тој, ту су били претежно жене и деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој пицерији?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У тој пицерији, немам шта да кријем, међу тим људима знам да је била беба, по мојој процени три до четири месеца стара, што је писало и у новини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте новине молим Вас, оно што видите, значи немојте.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити шта сте чули шта сте видели, него искључиво тог дана шта Ви видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Сад ћу да Вам кажем значи ту у тој, међу тим жрвтама видим једну бебу кажем три до четири месеца старости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је та беба?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: На патосу. Видим једну жену у поодмаклој трудноћи можда је била шест, седам месеци трудна, и она мртва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се она налази, јел можете мало да опишете ту пицерију, јел има неки шанк или нешто, опишите мало?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, био је један шанк испред, међутим она је била испред шанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред шанка?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, била је, можда је било од прилике на половини тог локала, значи на половини дужине или ширине тог локала, ту је била та жена. И онда камион се окреће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, и шта Ви радите у тој пицерији?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Камион се окреће и ја заједно са тим људима што су већ ти дошли људи из комуналног предузећа и људи, деца те Ромске националности онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то дошли људи из комуналног предузећа, где их видите, како знате да су.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ту испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд знате да су из комуналног предузећа?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па они су били тако обучени, она радна одела су имали као ти комуналци е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, како знате да су људи из комуналног, значи били су у оделима?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да у оделима и онда заједно са Јанковић Сретеном и са тим људима ја утоварам те лешеве који су већ били убивени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како их утоварујете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Како се утовара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То се утовара значи један за руке ухвати, један за ноге и унесе се у тој кабини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких справа или нечега?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не, после тога су донели неке справе за људе који су имали мало већу тежину али ми смо углавном утоварали један за руке један за ноге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то по Вашој процени сви били мртви?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко можда преживео, да ли то знате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Међутим, једна жена са моје десне стране била је рањена у руци, е сад на шиптарском, пошто ја не знам шиптарски је нешто рекла, вероватно је молила за неку помоћ, ја сам у оном страху само рекао ова је жива и изашо вани, међутим неко је од њих пришо и њу је убио, ко је убио од те групе ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је била жена у питању?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Жена, жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте рекли ова је жива?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, ја, кад је она нешто рекла, ја сам је погледао, она ми је нешто рекла на шиптарском и ја нисам могао да разумем ту шта је рекла, ја сам се уплашио и реко ова је жива, тим речима, међутим неко је пришао и испалио је метак и убио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви, јесте ли изашли?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Напоље, ја сам изашо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко прилази ту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим тачно, не могу, то је било, мислим стварно претрпљенис трах, прво и од тога шта је ту било и тамо где смо били могли су да нас нападну, тај ОВК-а, што је био, Ослободилачка војска Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ту где су, пазите та Ослободилачка војска, могли смо ми да будемо нападнути и овако из ручног бацача, јер су они били около брда тамо Рештане и ово, јест да је било далеко али једноставно могли су да нас нападну тим ручним бацачима или шта ја све знам. И онда ја не могу тачно да се сетим ко је пришо и њу убио ја сам био ту прилично узнемирен али шта је ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камион?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Камион стоји напред она кабина, само кад се утоваре лешеви да скрене лево или десно где му се каже и да их одведе не знам тачно на ком месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је кабина окренута према улазу или како?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Према, не кабина је била окренута возача према улици Цара Душана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смеру према Приштини?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Према згради општине. А то се не може тако одредити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Значи може, тако је била намештена да је могла да скрене и у лево и у десно. И онда ми утоварамо те људе, било је

ту доста деце, по мојој процени деца су имала можда 11, 12 година, број њихов не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам наређује ту да утоварујете њих из пицерије, ко вам ту каже уђите утоварујте лешеве, ко вам то говори, да ли се сећате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е, за ту наредбу то већ не могу да се сетим, за то већ не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то била наредба или сте Ви самоиницијативно ушли. Наредба је била на Рештанском путу, овамо ове куће где су да утоварујете, а да ли је била наредба, да ли се та наредба односила и на ову пицерију или?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И за то се односила и за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нико вам посебно није рекао?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па није, да, јер то чим се чује пуцањ, значи нема шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И онда после неколико, кад смо утоварали те лешеве у том моменту је један човек рекао е тог човека већ сам знао, тај човек је по мојој процени био 35-40 година старости, он је држао не знам коју агенцију, знам да је био возач аутобуса, он је отворено рекао, каже побили сте ми целу породицу оставите бар мене, тако је рекао, међутим неко је, ја сам опет излетео напоље, неко је пришао и њега је убио, тачно ко га је убио не могу да се сетим, човек је већ био мртав. Међутим, после неког извесног времена, значи ми смо наставили да утоварамо и ту је било доста крви по ономе, међутим с обзиром на то да је било зимско време, крви би било више да је било летње време, одећа је упила крв и ја више нисам могао ту да утоварам, остали су још неки лешеве, ја сам отишо ка аутобуској станици, ка згради станице, не знам ко је ту тачно остао да се то утовари, лешеве су утоварени и одвежени у правцу Призрена. После тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да идете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да напустите ту, пошто кажете да нисте више могли да утоварујете и отишли сте према станици?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам самоиницијативно напустио, више нисам могао да издржим, кад сам видео онолико деце и поготову ајде жене али деца 11, 12 година да су убијена то више нисам могао да издржим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ушао са Вама у пицерију и Сретен Јанковић?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Био је и он, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Новковић Ивица?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: За њега не могу да сигурам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви заједно са Сретеном лешеве утоваривали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно са њим?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте, а Ивица Новковић да Вам кажем само је формално ишао са нама он није, за убиство нећу да споменем али ни имам утисак да он ни једног није ни утоварио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта он ради?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Само иде с нама онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ушао у пицерију?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Е за њега не могу да се сетим баш да ли је улазио у пицерију то не могу, само да лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Сретен Јанковић је био са Вама у пицерији?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он то све видео и ту жену која се Вама обратила и тог човека који Вас је молио?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте, не није мене лично молио, значи он је рекао само, није он мени лично персирао него он је рекао свима ту који су били, побили сте ми целу породицу оставите барем мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било у пицерији људи, припадника полиције, колико је било?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па било је једно 6-7 по мојој процени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кога видите, па мора неког да видите, кажете то су све ваши полицајци?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Значи био је ту поред мене и Цеци, био је ту и Чукарић, био је ту Тановић, био је ту Мики Петковић, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пицерији?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Испред пицерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да испред пицерије, Мики Петковић, био је тај Вуксановић Бобек, доктор Бобан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли. Јел се Ви њима нешто обраћате, јел кажете нешто, они су ту испред пицерије, Ви улазите, скупљате лешеве, јел се њима нешто обраћате, је ли питате нешто, шта се овде догодило?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То не могу да се ја тачно сетим, то не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел коментаришете ко је побио те људе, Ви кажете они иду исред, то је група како сте рекли која је ишла да убија. Па јесте ли Ви питали њих нешто у том смислу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја ништа њих нисам питао, ништа.



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите. Да ли ту видите код пицерије Репановића?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ту, већ то не могу да се сетим, да ли је био или није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Репановић био на Рештанском путу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, Рештанском није а за ово нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За пицерију нисте сигурни?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ту код бензинске пумпе, да пицерију код бензинске пумпе, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је помоћник Репановићев?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ненад Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега видели ту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, њега нисам ја видео, он је био у згради СУП-а, пре него што је то почело, међутим њега ја више нисам виђао нити онде испред станице нити тамо, ту ништа не могу, нити на Рештанском путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И онда се ја враћам у станицу, у полицијској станици, од колега после чујем да је, сад не могу да се сетим од кога, стигло наређење да се из Београда више не убијају људи већ људи који су били у правцу, имали куће у правцу Мовљана и Будакова да се иде од куће до куће и људима да се каже да у року од пола сата напусте простор, територију Суве Реке и да иду за Албанију. То већ не могу да се сетим ко је све ишао, ја сам седео у просторије дежурне службе у међувремену је зазвонио телефон дежурне службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вељковићу ја морам да Вам само укажем једну ствар. Ви као сведок, Ви сте дужни да нам све кажете што знате, имена такође сте дужни да нам саопштите, који су то људи, ко Вам саопштава, ко Вам говори, то што кажете не можете да се сетите, ја разумем али раније сте се и сетили када сте давали исказ, према томе у том смислу Ви као сведок, Ви сте дужни да све суду испричате шта сте видели и кога сте видели, Ви нисте овде у својству окривљеног, као сведок сте, то је Ваша дужност.

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Знам. Не могу да се сетим ко је то рекао да је из Београда стигло наређење да се престане са убиствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у полицијској станици?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У полицијској станици био је командир станице, у полицијској станици је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте се вратили?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, кад смо се вратили, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели у полицијској станици командира?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кад долазите, Ви га тамо затичете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па сад не могу тачно да се сетим да ли је баш био испред станице или у станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ту је углавном?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Али углавном он је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам он каже кад Вас види, враћате се, шта Вам каже?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мени он ништа, нити ја њему, нити он мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли му рекли зашто сте се вратили што нисте и даље на задатку?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, већ ми ту није ништа он рекао, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел питао шта се догодило?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, то није ништа рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вас пита зашто сте напустили, ништа?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И Ви пролазите поред њега?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где идете?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И онда ја улазим у просторије дежурне службе, и онда у међувремену звони телефон и онда се ја ту јављам на том телефону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се јављате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је у дежурној тој просторији, ко се налази?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Био је Милован Гогић, и сад кад сам се ја јавио, једна жена зове, каже на српском и каже другар дошли су овде људи и рекли су да напустам, каже шта је било ово, реко ви морате да идете у Албанију, а она каже па другар кога ми тамо имамо, ја сам јој реко ви знате, наређење вам је такво да напустите а ви сад како хоћете и више ја нисам хтео уопште да ту коментаришем већ сам спустио слушалицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жена је звала?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да жена, сад не знам тачно која.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што се Ви јављате, ако је ту дежурна служба, ако је Милован Гогић дежуран, зашто се Ви јављате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Зато што сам ја ту дошо, јер јавиш се на телефону па ако не знаш, јер неко има да позове рецимо неки локал, није

никакав проблем пребацам му везу на локалу, а ако је нешто за вођу смене дежурне службе каже се сачекајте мало, вођа смене дежурне службе му се јави и обајсни шта жели, преко телефона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви саопштили Миловану то што Вам је та жена рекла преко телефона?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, дежурна служба, он је дежуран, на тим пословима је?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел он види да Ви разговарате да се јављате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па он чује, да, он је чуо да сам ја разговарао и видео је да сам ја спустио слушалицу, да сам ја одмах прекинуо разговор више нисам хтео даље да разговарам, и онда није било ни пола сата, група возила путничких, сад да ли су били и комбији, теретно возило, не могу да се сетим отишли у правцу Албаније, у правцу Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која група?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па та група људи што им је речено да напусте територију Суве Реке, они су у року од пола сада људи се спремили и отишли у правцу Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко име је реко да напусте?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко им је саопштио да напусте?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: А ту већ не могу да кажем ко је ишао од куће до куће да каже, јер чим сам се ја јавио на телефону, та жена ме питала, значи већ претходно је морао неко да оде и да им јави да би она мене питала, не би она могла да ме пита због чега ово напуштање а да им претходно није то саопштено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте мало. Ви на путу према полицијској станици, да ли видите неког из полицијске станице да излази?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, то већ нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је јављено, како Ви кажете из Београда, коме је могло то да се јави?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То је могло прво, да Вам кажем, да се јави начелнику одељења, а начелник одељења да јави командиру а у његовој одсутности, заменик, помоћник или вођа смене дежурне службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас не питам у смислу правила, него тад у том моменту коме је јављено, да ли Ви то знате, да ли?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја не могу тачно да се сетим коме је јављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гогића ништа не питате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где иде та група?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Људи су се спремили и људи су у року негде од пола сата, можда ако је који минут раније или касније су кренули и отишли су у правцу Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме, како, колона?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Колима, да организована колона људи, вероватно су то биле комшије, отишли су, видели су како је и шта је, вероватно су се договорили и они су организовано кренули за, у правцу Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви гледате како?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: И ја гледам, гледам како иду у правцу Призрена, међутим у, за ту колону возила ја ни једног нисам видео од колега да зауставља возила да се некоректно према тим људима понаша, да их туче, да их убија, ту не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле то све гледате?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја гледам овде, испред улазних врата станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи изашли сте из дежурне службе?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте изашли, што сте ушли што сте изашли, шта радите. Ушли сте у дежурну службу због чега, онако сте свратили?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, и после сам изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након тог телефонског разговора Ви сте изашли?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да. Али то је било, али они нису одмах кренули кад ме је позвала, они су кренули можда после једно пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи за пола сата, Ви сте све време ту испред полицијске станице?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па ја сам и излазио и улазио, не могу ја баш тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли за то време, чујете пуцњаву, детонација?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време док сте ту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тих пола сата?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујте виште ништа?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то све завршено по Вашој процени?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Завршено је јер људи су у тој пицерији, ови да ли комунални и ко је све био из Територијалне одбране они су били, они су их утоварали и, а овамо у правцу Мовљана ту није био, ја нисам чуо никакав пуцањ. Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је по Вашој процени све то трајало?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па то је можда трајало три до четири сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три до четири сата. Да ли сте Ви видели, пошто кажете да сте били на овом путу, па ова кућа где се пуцало, где су људи убијени, четири до пет како сте определили. Да ли сте видели да ли је ту било неког паљења кућа и тако нешто у том смислу, да ли сте имали прилике то да видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Та кућа знам да је упаљена, одмах после тог њиховог изласка, тих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После изласка?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после убистава. Јел Ви видите?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па она гори, она је ту изгорела, сад, да ли је цела изгорела или само један спрат је упаљен, то не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви скупљали лешеве, јел кућа горела?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горела је?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели ко је палио?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не, улаз је био тамо према Пећану, улаз у кућу, јер та кућа је имала и неке локале шта ја знам, то је велика била кућа, а са друге стране је био улаз, то је био једноставно такав пројекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да ли је било неко пљачкање тих кућа?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не. То већ нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко нешто износио?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не, то ја нисам видео, изношење и пљачкање и све, то нисам видео. Тај утовар не. Да смо начисто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, по Вама како је то све изгледало, иде група за убијање, како кажете, иде, иза је камион, иза камиона сте Ви, јел тако?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви видите и даље ту групу, ту групу за убијање, дал им се неко прикључио још?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи искључиво су припадници Ваше полиције?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете, да ли Ви знате ко је Чегар?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Јесте, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам казује то Чегар?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: То је само позивни знак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позивни знак?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав позивни знак?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Позивни знак за човека одређене делатности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај човек?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Чегар, ја, Чегар је био Радослав Митровић, за кога сам ја, кад су ме први пут питали и у сва четири случајева кад су ми узимали изјаве, ја, ево и сад овде, тад није он био ту, али сад је ту, значи ја тог човека тога дана нисам видео, не само тог дана, него и претходних и после, значи то убиство је било негде 26-ог марта и од 26-ог, 27-ог марта, до јуна месеца док нисмо напустили, ја њега нисам видео да долази на територији Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте га виђали?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам га виђао у '98-ој, години када су почели ти нереди на Косову, да је ту долазио код старешина, сад шта је он радио, како се он договарао са њима, ја то уопште не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте први пут видели господина Митровића?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја сам тог човека видео први пут '98.године, тад сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао. Опишите га у то време како је изгледао, јел се сећате, у којој униформи је био када сте га први пут видели?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Мислим да је био у маскирној зеленој униформи '98-ме, године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте га упознали, где сте га први пут видели?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У просторије полицијске станице Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога је био?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Долазио је код старешина, код командира станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У маскирно зеленој униформи?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опиштите даље, шта је имао од оружја?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Од оружја је имао пиштољ, е сад за дуго оружје не могу да се сетим да је имао, за маскирни прслук не могу да се сетим да је имао, имао је качкет, значи то је носио, ето то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки прслук на себи?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не, то не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радио станице?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радио станице?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Радио станицу обавезно, без тога није могао да иде нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '99.године, марта месеца, да ли је долазио у станицу?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја тог човека судија, нисам уопште видео, ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он, јел неки, по функцији шта је?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ма, ја кад су ме питали, они су ми рекли да је био, и од колега у Медвеђи ја сам чуо да је он био ваљда командант тих Посебних јединца за Нишки одред, тако сам чуо од колега да су они то рекли, а сад нисам ја упознат са његовим функцијама, те функције одређује, не одређујемо их ми него их други много већи од нас одређују, тако да знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било Посебних јединица полиције, не у оквиру Ваше станице, него уопште да ли је са стране неко долазио, да ли је било тих посебних, где су били стационирани, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Долазили су људи из других тих Секретаријата на испомоћ, али не могу да се сетим баш из ког Секретаријата су све долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто на испомоћ, кад кажете на испомоћ?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Па испомоћ, значи нисмо ми могли да савладамо ту проблематику посла због те тренутне ситуације, због тих терористичких напада Ослободилачке војске Косова, због киднаповања и тако, значи због тога нисмо могли да савладамо посао и толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24-ог, марта када је почело бомбардовање, да ли сте имали нека дејства у делу Суве Реке?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Ја за то не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 25-ог, марта, да ли Вам је познато, пошто сте Ви ту, ипак сте у том помоћном објекту?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли била нека дешавања на Рештанском путу, у околини Суве Реке, да ли се чује нешто, да ли је било неких?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: У великој даљини се чуло али то су вероватно, то су били припадници Посебне јединице полиције који су се борили са терористима, али то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Рештанском путу, не?

СВЕДОК ВЕЛИБОР ВЕЉКОВИЋ: Тамо према том Рештанском путу, према Пећану, Студенчану, али далеко, значи чује се кад је пуцањ близу, а кад је далеко слабије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда ишли на испомоћ. Мораћемо да прекинемо, члан већа има неке обавезе, судија Гордана Божиловић-Петровић и мораћемо због тога да прекинемо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја бих Вас замолио судија, само пре прекида једну молбу имам. Ја сутра у пола два имам сахрану и молим Вас да до један радимо сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра до 13,00 часова?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А и Горан Петронијевић, колега такође ће да иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сутра у пола девет. Јел хоћете у девет да кренемо сутра, макар и пола сата раније. Члан већа судија Гордана Божиловић предлаже да се данашњи главни претрес прекине, због обавеза.

**Суд доноси**

## **Р Е Ш Е Њ Е**

**Главни претрес се прекида, а наставља:**

**08.11.2006.године, са почетком у 09,00 часова.**

**Што је присутнима саопштено и сведоку Вељковић Велибору, да ће се наставити са саслушањем сведока у 09,00 часова.**

**ЗАПИСНИЧАР**

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА**